

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

In Aristotelis Stagiritæ organum commentarius dictatus - Cod. Rastatt 61

Coscan, Oswald

[S.l.], 1617

In libros analyticos priores Aristotelis stagiritæ commentarius

[urn:nbn:de:bsz:31-300535](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-300535)

In Libros

IN LIBROS ANALYTICOS PRIORES ARISTOTELIS STAGIRITAE COMMENTARIUS

Prooemium

Sunt duo libri Aristotelis qui appellantur Priori, et duo alii qui dicuntur Posteriori, et utriusque vocantur Resolutorii seu Analytici. Habet in titulis libri de priorum resolutione et posteriori resolutione, quod nunc recte videtur dici in numero generalis, in scriptis quibus est dicitur Liber 1. Priorum, id est Liber primus Librorum duorum priorum de resolutione seu resolutivitate. Quos libros antea explicans his generalibus verbis illustrat.

Quaeritur.
De voce horum
librorum.
An sit Analysis

Quaeritur. 1.° Anate dicantur Analytici seu resolutorii hi libri. Res ab Analysis seu resolutione eo quod in iis fiat Analysis seu resolutio alius rei, ut syllogismi. Analysis nihil aliud est quam rei alius in se integra ratiocinatio, seu dissipatio in suas partes seu principia, in hunc finem facta, ut cognoscatur res generatam, et doceatur quomodo constructa vel constructa ac opposita sit. Sic Medici quoque sectionem seu anatomiam partium corporis humani docet quomodo et ex quibus partibus ipsa illud compaginatum sit; et quod docere alteram artem botanicam vult, reseruit integrae structuram ordinem in suas et minutissimas partes; et qui forte investigat, non cessat donec ad rem principium seu originem eius seu substantiam perveniat. Hinc resolutio alia est externa, alia interna et mentalis. In his libris fit aliqua resolutio mentalis, quae merito haec transit ad distinctionem resolutionem mechanice seu exterius, quae fit exteriori in materia sensu externo perceptibili. Est igitur resolutio quae in

Analytici sit
Analysis
Externa
et
Interna seu mentalis

In libros

Re.

gignit fructu seu generare, gignit gignitorios ea dicitur, q. resolu-
torios. Re. Neganda gignit, q. sicut cogit n. dicitur a fine suo ultimo
quam intendit; res a methodo, q. adhibet, docendi; sicut in ars genero
factoria inseruiat arti agnandi et ad hanc finem ordinat, n. in di. ars
agnandi, sed a gigno suo toto fructu factoria.

Quasi. 3.
De octo horu
libroru.

Re.

Quaeritur. 3. An ordi sit sicut huiusmodi. Varie sicut huiusmodi re
sunt. Aliq. ut sicut. Aristoteles ait; alii ut Alexan. demonstrat; alii
syllogismu simpliciu ut sicut. Iouani. Corin. Alii sicut n. di
ut sicut. Re. De sicut simpliciu, q. abstractit n. q. ad di. ma. q. ad
ad agnandi, sed in q. abstractit a determinata res, demonstrativa, de
hia etc. Ita n. ex uniuerso q. huiusmodi illis. Certe de sicut huiusmodi
hinc seu gignito nil, aut ualde gignit, et n. ex instituto tractant
hinc Aristoteles, sed gignit de simpliciu hinc. Re. refert q. n. Aristoteles
dicit se tractaturu de demonstrat; n. n. dicit se in his libris
de ea tractaturu, sed alibi; et ideo hos libros ad ea utiles se
gignaturu.

Quasi. 4.
De ordina
horu libroru
ut aliis.

Re.

Quaeritur. 4. An ordi habeat hi libri inter ceteros
organi libros. Ratio dubitandi e, q. ut in libri de forma syllogis-
mi agant, atq. adeo de dispoitioe detinotiu et gignitione; alii
a. gignit de ma, ut libri gignit. Et logici n. q. docent inueni-
re ma agnandi, et q. ad gignit descendo ad locos in q. latet
atq. gignit: gignit a. sit ma gignere q. ea in certa forma redigere
hoc e, gignit sit inuentio q. de inuentis iudiciu et dispoitio,
ideo merito gignit erant libri gignitoriu et logici. Re. u.
recte hos libros gignit illis. An recte inuenire ma n. gignit,
n. nisi gignit forma noscimus q. qua inuenienda e aliqua ma.
Nemo n. gignit ma q. uelut, nisi gignit sciat qualis futurus sit
quod forma, gallu an funia, sicut an calceus. Ita q. q. de
logica

Priores

logica Geiguc in medio glli inueniēdo scengaty, in Fio grig Gsup,
 gonit cognioōl forme syllogistica in qua media illud ē uici futu,
 rū. Deinde esto in usu et exercitio igo syllogizandi prior sit
 inuentio q̄ actualis dispositio, n̄ in inuentio debet quoad doctri,
 nā ēē n̄tio prior.

Solent hic aliq̄ ante ita occasione ex uoca analysi fusiq̄ ali
 qd̄ docere de methodis. Est a. methodus in doctrinis nil ali
 ud, q̄ certus ordo docēdi et discēdi aliq̄ scilicet. Tales statuunt
 cōiter tres. 1. Methodus analytica seu resolutoria, q̄ pcedit a
 toto ad partes. 2. Synthetica seu ppositoria, q̄ pcedit a partib.
 ad totū. 3. definitiua q̄ tra definit. De his Zabor. in egros
 libros scripsit in sua hōg. Breuiter et reuose et q̄tū satis ē
 cūsta. pte 2. sua dialtae hōc. 2. ubi inter cetera docet in
 docēdo pcedēdū analytice, in inueniēdo synthetice et.

Ceterū q̄ attinet ad artē syllogizandi q̄ in his priorū libris
 docet, merito eā latē fecit stiles q. met. ca. 4. tex. q. ut ei
 ignoratiā generali rōie appellet apedensial hoc ē metudi,
 fione et ruditatē, quasi in hac pōita sit ois eruditio.

SYNOPSIS

Libri Primi Priorum *

In 1. libro disserit stiles rōion de nala et p̄structura syllogismi
 In 1. cap. definit p̄pōitiōl p̄terminū et syllogismū et adfert
 duo grigia regulatiuorū syllogū, oia h̄t Figns. lib. 6. Dices
 n̄ne satis altū ē de p̄pōitiōe in libris p̄ter h̄m. Sed p̄tēdēz
 ex Tol. lib. 1. p̄ter. ca. 2. q. 2. in em̄ciōōl multa nōa calq̄
 re gossa q̄ uariis officiis q̄ gerit. 1. Et simplr em̄ciōōl,
 quatenus unū alteri attribuit. 2. Et interpretatio quatenus
 uerum

alia Rē.

Defin Method.
Methodus est

- 1.
- 2.
- 3.

Ar.
 Rē.
 De notb. em̄ciōōl

- 1.
- 2.

- uerū uel falsū gmit, et ut sic actū ē de iis in lib. Diction.
 3. 3.º de gpositio quatenus in syllo gpositz gelidit sic deca hie ggi
 4. tur. 4.º de gelidit qtu gbeta ē. 5.º auatens sub dubio gpositz
 5. ut gbet, in qdē fuerit nra, qd gstitio, ut utru homo risibilis sit.
 si gollis, qd gblema, ut utru gaci gstitet militia. Si appareat gllis
 6. qd soghisma. 6.º quatenus adducit ad obuiatū dictis alteriq dō In
 7. stantia. 7.º quatenus illi imititiz demonstratio, qd dignitas, gpolatio, g
 titio, maxima, axiona et suggestio aliqui etc.
 Cap. 2. adfert aliquot diuisiones gpositio q syllo ingrediuntz, ut in
 modales et absolutas, in affirmas et negatias etc. deinde adfert re
 gulas quomodo absolute enūciatōes sint quatenus, eo q quorsio g
 gpositio magnis sit habitura usu.
 Cap. 3. agit de quorsione gpositio modalium. ca. 4. 5. et 6. explicat
 tres figuras syllo et eam bousit nales modos. ca. 7. regulas
 uisiles tradit q syllo.
 ca. 8. usq ad ca. 21. inclusiua docet structurā et bousitōe gllis
 modalium, in gpositio, hie ē, quatu des gpositioes s modalis, hie
 mixtoe hie ē, quatu aliqua ē modalis aliqua absoluta seu de n
 esse.
 ca. 22. et 23. sicut tres hie ē gllis figuras. ca. 24. et 25.
 docet in syllo altera sēg debere ēē affirmā. ca. 26. docet omne
 gllis hie duob. qmissis gture. ca. 27. docet q gpositioes facilius
 gfirmatōz aut grefutōz. hie usq faciliq gfirmatōz q in gllis. figuris
 inferri gpositio, ea faciliq grefutōz q difficultiq gfirmatōz. Hinc coll
 gdit q statet negatiua difficultissime grefutari facillime gfirmari.
 ca. 28. usq ad ca. 32. inclusiua docet modū inueniendi modū ad
 gduis gbandū in quauis figura q qdō generalis hie ē modū, nā magis
 in gpecie atq inueniendi modū ad gbandū tradit in libris dō.
 de reg.

Priores

238

De Discursu

alid. Conuenit hae defio cu defio qstia q. h. f. l. b. ca. 1.
 Est oratio in qua aliqd ex aliquo collig. Nam in priore defio
 illig. q. gressio mentalis, et in posteriore oratio mentalis, illig. gress.
 Utrobiz u. dua cognioes insonant, una q. Gredit, et alia q. coc. G.
 cedate fitz. Quod si posterior cognitio prius n. habebat, et ignorabit,
 tuc tota qstia de dissertatio, q. e. ignoti ex noto, gressio, et itate
 quoniam q. in reigsa cu defio discursu et qstia aliq. Ita fit ut
 hae defioes oes inter se quoniam quoad re. et in discregat uocibz sui
 definiti, quatu q. libet aliqd solre in eo gressio. Nam uox discursu
 q. insonat sicut in motu seu discursu actuali, q. fit q. gressione
 seu gmotione cogis: sicut u. motu localis, gredit a termino a quo ad
 terminu ad que, ita discursu illudualis ab una cognoe ad alia.
 Vox qstia siglo gressio nati gualitate inter duas cognoiones,
 quatu una n. Geise gnta sit alteri sed magis ex altera gressio.
 Vox dissertatio insonat sine et utilitate huius gressio, q. u. g.
 tertio aliqd q. antea ignota erat, gressio, conamine discursu
 adhibito. Quare a. dissertatio n. seq. sit discursu, gressio q. g.
 q. n. oris gressio a noto ad ignota discursu e. Porro n. solo homo
 discursat, uel et. i. gressio aliq. et quatu itata n. discursat, quo
 loco gressio. tuc in de discursu humano. Cogit, et. insonat,
 n. s. sine aliud exco. habeat, sine n.
 Cogitio gressio e. oratio, q. e. in mente gressio ea simplex gressio,
 ut gressio in oratione. mentali, q. dixit ea simplex gressio, alia
 neq. gressio gressio e. aliqd gressio necu gressio, et huius gressio
 q. significat gressio. Loco dicitur sit. 1. Quod regit duas cognoes, Dubitatio.
 2. Quod una ex altera gressio.
 Contra utrobiz gressio oratio, dubia, quomodo discursu faciant discursu
 terra ad alia gressio. maris. Ratio dubitatio e. 1. q. saepe nec
 gressio.

Quomodo discursu
 discursu discursu
 al alia gressio

Ratio dicitur Ratio est quidem ratio signis ut sic suggerit prout, certe nolo ista
 suggerit, ratio, cum sit inter illas quae subordinatione a genere ab
 oib. oino auctorib. exprimitur, noib. significandib. ordine ut
 ratio 1^a 2^a 3^a

Autem cognoscit Hinc excludit oes cognosces q signa ut supra in tractatu de sig
 nis nominis, eo q signa vel oino n cognoscat, vel si cognoscat
 plerumq In aut serua cognoscat, aut si illa, In prima nati
 ratio. Excludit quoq hinc Thomistic 1. prior. ca. 1. agendib.
 Genim. ista q. 2. ar. 1. cognosces ille q hinc, in ex defina de
 finda aut ex qdib. hinc cognoscat, eo q defina et gartes In
 aeghedanis atq; ex iis cetera agendib. nominis, hinc n pari
 tate cognosca defina et hinc, in q. 2. ar. 1. agendib. hinc hinc

quid sit discere
 non

q supra nominis, q us n ois d. ista hinc sit discere, na ex qdib
 q divisione factis dicere et agere hinc, ite q defina definitum
 e disserere, na re dicitur ex cui auctoritate inter malos dissorati
 n hinc e discurrere, eo q q enunciacoes ista cognitio n dicitur qd
 q sig enunciacoes transigere, atq; discursio cet si eadem mag
 adit q ad discursu regred. Colligit et ex hac nra doctrina
 q qmissa sola agendib. et n iudicib. (dixim q. in libro qd.
 ex scoto dari enunciacoes agendib. sine elicto de iis ab ipis
 dicit) hinc e sufficere ad discursu agendib. Colligit et q q
 senty que qdib. comit et coexistit, q qdib. q in quibus
 sua recurrent, ut hinc e mag sua parte, qlibet e aut n q
 q st eade uni hinc et eade inter se, n sit discursio q hinc
 ratio n assatiat et alimnt n hinc iudicib. hinc, sed ex
 clara generalitate hinc hinc quos dicitur agendib. hinc
 ut us

Priores

239

ad illas agglōssas nulla habeamus aliter contineri et iudicium fa-
 cimus. In a. assensu primario quod iudicium sit discursivum quod
 est habentem inducunt, dicitur autem. Certum est, quod si iudicium
 sit in se et sensus exterioris, ut, quod ubique oculis videns de tota
 et maius sua parte, si de discursu, quod oculi cognitis si est iudicium
 mortale; si a. fiat iudicium et motu iudicium, et into assensu
 quod iudicium procedit tales enunciaciones, V. G. hoc totum est maius sua parte
 et illud totum est maius sua parte etc. Substantia enim, i. posse, ut
 quod. ar. 3. nihilominus est esse assensu discursivum, quod est et cogniti-
 vatione illius mundi, ad assentiendum, si in est cogniti vobis.
 Aliter quod ut sit huius assensu de discursivum, sed si anglicus esse
 assensu quod iudicium sed in exteriori et talis, qualis est et ex omnibus
 quod iudicium colligitur vobis, nihil u. ingreditur eadem se ex variis modis
 ut cognoscere, et si de eadem obto hinc cognoscere species dicitur
 quod. Culligat quod assensu fidei humana vel divina in actu
 directo et exercite si de discursivum: quod est si vobis aliquem fide
 dignum audiamus facere aliquid enunciacionem, quod postea nos igitur quomodo
 etiam et tenemus, si in ea eliciamus et tenemus quod est enunciacionem
 alioque eadem enunciacionem quod eadem tenemus, quod est augatur; sed
 quod est auctoritate et fidelitate quod apprehendimus hinc, est quod
 sa iudicium nra de enunciacionis facimus et assensu quod tenemus: Ita quod
 si fide divina assensu facimus, ea facimus iudicium auctoritate
 dei loquentis.

oculi cogniti
 et a iudicij
 mortale.

Dico. 3. In discursu posteriori cognitis debet hinc haberi et di-
 gnetate in hinc ad nihilum seu cogniti auctoritate si quod debet de-
 ad quam causam si formaliter officium. Ita vobis subin-
 vobis

Dico. 3.
 Posteriori quod
 debet de-
 a quod in discursu

Priores

determinari) n̄ tr̄ ita necessitatibz ut n̄rio actu ipso statim insorte
 eā debeat et impediri n̄ pot̄, q̄ eā quoad exercitiū determinari. 2.
 ē, auctores si bene illigantz oīno n̄ discrepare in hac sentia. Ex
 grege dicunt Corion. impediri posse illeū a gelioe faciēda, si gra
 tim ac Comissa elicita s̄t, eiq̄ cogitatioes alio dixerūt. Et Phil.
 licit̄ esse illeū a uolte dūcti ad opādū circa aliud obtū, et
 sic suggēdi assēū geliois post Comissas: q̄ ē sane p̄sentire. Quod
 si n̄. illeū a uolte, q̄ liberae s̄nt, n̄ dixerūt ad aliud obtū
 tūc gub̄at Corion. illeū eā quoad exercitiū n̄rio illatūū gelioe
 sicut oculy eiq̄ et n̄o impeditur nec alio quoy obtū q̄es n̄rio n̄
 deret. Proce hoc dicunt nisi n̄deturuiat aliud impedimētū, ut uel re
 gentina mors, uel organonū repentina destructio. Quod et uolbas
 illeū q̄m uellet retinere in assēū Comissatū sēq̄ suggerēdo assē
 sū geliois. Sed in q̄bo q̄ illeū quoad exercitiū suggēdere possit
 assēū geliois. Itē q̄a glutes gelioes ex uolte Comissis infertur
 quas in illeū, ut exigētū gub̄at, n̄ statim oēs infert, sicut q̄. et suggē
 di ab una gelioe, ita quoq̄ ab altera; aut si necessitatibz ad quos
 gelioe quoad exercitiū, tūc oēs infert, q̄ in aduerting seiq̄ fieri.
 Itē q̄a q̄ una gelioe sage glutes Comissa adhib̄t q̄ q̄iq̄ el adgloma,
 rāz et gub̄at, ut sit in longis oraoib. anteq̄ gelio infertat, ita ut n̄
 statim post prioris generis Comissas gelio infertat, sed infertat alie
 atq̄ alie. Itē q̄a illeū si necessitatibz ad infertēda gelioe, n̄ in
 digerēt h̄m q̄ eadē infertēda: h̄y n̄ n̄ et teste Phil. nisi circa obtū
 circa q̄ gub̄t libero opari, ut deducit̄ ex doctrina S̄i Th. 1. 2. q̄.
 90. ar. 1. et 3. de quo in adhuc disputari q̄. Ex his oib. gub̄et
 Comissas eē in h̄alem causam effinal. q̄ impediri a uolte q̄
 q̄ si q̄ hoc solū q̄ moralem causā appellare uoluerit, et n̄
 Physica

Nota 2.

ubi sit h̄y.

Physica, ratione de nos faciet. Non omnis causa quae procedit est motus
 ralis est, sed contingit tamen, et multae causa physica procedit
 quod.

Nota. 1.
 De Causa
 indistincta

Quod attinet ad causam formalem notandum. id est, quod omnes de causis
 sunt formales geliois, quia gelusio sumit inde suam formam et esse,
 officium (Sic: ubi illis non efficaciter) ideo quod agitur geliois
 est. Omnes, ita ut gelio dicitur, vel melius, vel theologica, vel
 physica, vel demonstrativa, vel opinativa, etc. quod ut motus fuerit
 vel ab omnia, imo gelio non est formalis gelio, nisi est motus
 etiam cum ex procedente cognoscitur, dat igitur geliois
 cognitio formam geliois, et ita est causa formalis discursus, de
 nro ad discursum regitur, vel nec est absoluta quod dei potentia ad
 suggereri quod, ut scribitur oes. In quibus cognitio geliois est
 causa continua posterioris cognitiois, posset autem deus suggerere et
 illam alio modo ad eandem posteriorem cognitioem efficientem debet
 minime absque illa prioris cognitiois, quod si ois non adesset non angustia
 Est cognitio discursiva, et in cognitio discursiva si adesset et
 daret formam geliois, etiam ad eam esse non posset. Porro oes
 appellatur procedente cognitioem causam formalem extrinsecam discursus
 cuius est non indistincta, ad eum fore motum quo idea artificialis,
 sed in quod aliquid cogitatur quod sibi, quod dicitur habet, et causa formalis
 externa est.

Nota. 2.

Notandum. 2. Ut discursus non melius dicitur et causalitas
 prioris cognitiois quod exerceat quia posteriori recte cognoscitur
 aliud esse cognoscere aliquid in alio quod aliud, et ex alio, quod
 1. postremum est discursus, non quod dicitur quod est in sensu. sicut ut in
 in speculo non videmus: et facti in dei esse videtur creaturas
 2. in ut sic discursus, 2. dicitur sit quod non una entitatem quod
 aliam

Priores

243

aliam elicimus ut sit in numeris, qd utile n e goria discurto
 re qd est illa certiora qdnt hinc alique neta ordinis
 inter se ob res qdntas et qdnta qdnt et qstructionis. qm
 materialib. nati ut sit in oratio longis seu declamacioni. et
 n ta hnt inter se nati seu causalitate illa qd ex qmity
 qdnta. unde qm alique a magis nris discurto nris
 ut a S. Th. et Gregor. Ariman. n ta singlt sed cu addito dis
 curto scdm successione seu successio nris, eo qd successio
 no hnt una cognitio alteri succedat. 3. qdnt e dis
 curto qdnt nris nris qdnta causalis, ergo qdnt nris qdnt
 dote cognoscere eo mod quare agendum qdnt, eo qd res qdntate
 seu qdnt obtini hnt nris hnt ut cognite uno qdnt iudicio
 nris qdnt illctm ducere in iudicio nris de altero in
 hnt qdnta qdnt, ergo qdnt respicit qdnt iudicio nris. hnt
 collige discurto inter nris et nris cogitandi, nris seu occasi
 onis cogitandi qdnt p. nris ex quoniam et ex certiora aliqua
 seu iudicio qdntate, eo qd qdnt nris nris species, qdnt
 ex certiora qdnt nris cogitare in nris qdnt nris nris
 V. G. qdnt alios in libris de celo et multa facit iudicia qdnt
 philosophia de celo quoad nris celi, ex certiora qdnt species. de
 celo in illctm, nris nris occasio obiciendi quoad qdnt nris
 nris qdnt de celo nris, nris nris qdnt qdnt ex nris
 philosophia cognite nris. qdnt illctm qdnt qdnt qdnt qdnt
 nris nris et nris S. Th. nris qdnt nris et nris ut sic qdnt
 nris nris nris qdnt nris nris nris nris nris nris nris
 hnt hnt qdnt qdnt nris nris ad qdnt dubitandi nris nris
 allatol ante dictu qdnt qdnt nris nris nris nris nris nris
 qdnt

3.
 An sit dis
 curto

Protes

quod v. et scilicet hanc sententiam quod est cognitio facilis quaedam cognitio
 non hanc generat ut causa est et formalis cognitio posterior,
 ris, sed et ut est integras totum discursum. Videtur quod in Fons.
 in 3. Inquit. c. 18. ubi quod sententia seu oratio rationale (Cita n. alio
 nomine vocata) remittit ad enunciationem rationale: ut quod ditionalis e,
 nunciatio est enunciatio generalis, et generalis enunciatio deservit
 ab eodem Fons. lib. 3. c. 3. enunciatio quod ex simplicibus enunciatis
 conjunctione aliqua recte grammaticali us, id est quod hanc conjunctionis, quod
 est et quod hanc, ergo. v. Inquit et Tolo. in 3. de aia. quod quod. quod. 3
 et Seco. in glogo quod quod. et in 2. sententiarum dist. 7. quod quod. Td.
 in eodem modo eam explicat: dicit n. vel taliter dicitur esse quasi
 una et quod quod hanc quod hanc. Nam hanc quod hanc, homo est animal,
 quod est visibilis, quod se hanc ac diceret, si homo est animal est vi-
 sibilis, quod igitur quod hanc est una non qualitate, quod inter animal
 et quod quod agnoscat aliquid cognitio rationale qualiterque illa sit, quod
 quod hanc, quod si hanc quod hanc enunciatio sit una et quod hanc hanc
 principalem cogitatio quod uno iudicio iudicari quod, et in hanc hanc
 sit inveniunt duas cogitationes quodales quod uno iudicari iudicio non
 quod, deductio in unum ex alio quod una quod quod quod. quod
 Seco. dicitur locutus est dicitur ad discursum sufficere una cognitio
 qua unum ex alio quod quod, et hoc est quod supra dicitur a Cuius:
 respondere non oportere. Quod hanc hanc, quod quod est dignitate
 3. quod quod est ut non sit unum quod aggregat, sed aliquid unum quod
 quod quod hanc hanc modo quod quod quod sua desio quod est, quod sit
 oratio in qua aliquid ex aliquo colligitur. In n. in hanc oratio
 quod homo est visibilis aliquid ex aliquo (us ex hanc, homo est dicitur
 hanc

2. quod dicitur

quod hanc

(sicut) colligitur & s. e. necesse est id ex quo aliquid colligitur et igitur omnia
 in qua re qua aliquid colligitur ingrediuntur, sed satis est si se extrinse
 ce habeat tanquam terminus a quo, seu velut q. p. Ut si velis deservire
 vitula guttata ha. modo, vitula est in qua aqua ex gutta haurit
 igitur gutta non ingrediuntur vitula tanquam eius essentia, bene a ingrediuntur eius
 essentia descriptione et non omne q. essentia descriptione seu. de hoc
 ingrediuntur est de essentia vel de indeterminate desinit, ut sit Fina. Lib.
 s. Justit. Si quod huius rei sitae obicitur solui facile poterit ex
 his scilicet notis q. in Libris Philonem. ponimus q. ea vitula q. r.
 motus cogitatio sit una non qualitas, et non mixta ex duabus. primum.
 Generatim quae ad de notis. De r. q. r. du. finali est ut illu
 mina actione asseritur commissio et gelio, et q. utriusque expe
 et non alteri in expe et alteri virtuali. Hanc sententiam ut ab
 sentia merito remittit Conim. i. post. ca. i. q. 4. at. s. eo q. sequit
 rebz ante cogitatio est dicuntur et non dicuntur, dicuntur et
 est quatenus commissio asseritur, q. non est deducta ex alia dicunt
 sentia est quatenus gelio asseritur, q. est deducta et quatenus est
 deducta. Dicit denique ibidem Conim. q. non sentia, obicitur passi
 corum q. in Libris priorum lo. si dixerit est Caiet. possibile. Et
 uti asserit quo tota demonstratio approbetur quod gestit non a.
 quoad maales, oppositioes, q. sola, in actu, oppositioes et, generaliter
 actu gestulant quo veritas indicet. Itaq.

Dico. 5.

Dico. 5. Uno et eodem actu cogitatio et factio ferri in aere et
 ignis tanquam in distinctis necessitates non est ut illud. Ita satis
 patet ex precedentibus.

Dico. 6.

Dico. 6. Uno et eodem actu est illud, imo levit cogitatio et
 factio ferri in gelio, virtuali a. in commissio. Ita est

Scriores

247

Ratio dicit

ratio. Ratio est quae cognitio discursiva et sola dedit in
 divisione et vere absolute, sed ut vere esse aliud, quod si esse
 et vere agerimus gelioi ut gelio est, debent virtualiter et
 esse a se in tangere illud aliud ex quo est gelio. Tanta
 vis est quomodo illud sit illud virtualiter, et quod sit virtus
 alio ferri in Gmias. Alio modo hoc modo loquuntur dicit
 se ferri illud in gelio, et si est actu indirecte in Gmias.
 Alio modo, ferri illud est actu in gelio ut quod
 missa ut quo. Alio modo, illud ferri in gelio est
 in Gmias in quo est. Ceterum et subditio qua res tota
 explicatur, adhibet in se coloris et gestio luminis qua posita
 hanc gelio video colore. Itaque in medio est in medio finis.
 Nam quoniam quod videt colore et quod esse, is si virtualiter seu
 indirecte gerit luce sine qua colore non videt, et quoniam
 et tenet medium ut generationem et et archa videt, is
 et intendit virtualiter in celesti patria, quae hanc finem a
 mat generationem est. Ita quod esse ferri in gelio, is si in
 Gmias ferri esse quas absentis gelio. Existimo esse hanc
 septem tenet. 1. Traditio modo loquendi quod se querit
 2. Ad hoc ut virtualiter sit a se ferri in Gmias, quod esse
 ferri in gelio, ratio est ut daretur gelio a Gmias in
 deo, et sic ut daretur ac non sua habet illi a se
 hanc: quas Gmias adhuc du facit gelio sit illud in me
 moria. Nec enim implicat et est in hanc hanc plures hanc die
 finitas cognos, put daretur in libro de anima, quod hanc si
 hanc cognos et in se subordinata, et sic sentit tot.
 1. Post. ca. 1. q. 1. ad 6. et Corin. ibi. q. 4. at 2. gelio or.
 ino

Nota. 1.

Nota. 2.

Priores

249

Porro sciendum e in ggrido q sit longe aliud ee cause
 geliois, et gfinere causa geliois, ut ex gne docet Molina
 i. gte q. 14. ar. 7. na gmissa e causa geliois seq, siuo gfine
 at aliquo terminu q sit causa gdti in gelioe sine n q
 tincat tale terminu, dumodo habeat eu nexu cu gelioe
 et gelio ca hanc ad gmissa q superiorib. dictis desig
 sing: n in gmissa seq at causa geliois seu eig q gdtz
 in gelioe. Et q. discursu a priori, n ga sit gmissa q seq
 e prior, aliq ois discursu eet a priori, sed ga in iga g
 missa gmetz aliqd q a gte rei scdm causalitate e orig
 fita aliq, ut gdti rae gmissa dicitz causa geliois, us
 n in ga gmissa et, q ut vidimz st seq cause geliois, sed
 peculiariter ideo, ga gfinet terminu q e causa eig q gdtz
 in gelioe. Sic alios definiens in libris gdt. syllogismu de,
 mo gordinu ait inter cetera, ee tale syltu cuius gmissa
 sint causa geliois, utiqz n illxit q sint causa in illo g
 nerati modo hactenq tradito, q cois e oib. gmissis, sed
 peculiariter ga gfinet causa, ut explicat ibide oes iderq
 v. Divisio alia gqria e nra alia gblis. Nra e, qz illi
 gdtz. Qbit assen gmissa vel gmissis, n st n gtere assen
 gelioi quoad specificationel. Vel cuius gqns nra ex antecedete
 collgtz, ut qz caret aia, q. caret vita, ois homo e arbor, ois
 gladiu e homo, q. ois gladiu e arbor. Gblis gqria e, qz illi
 gdtz. Qbit assen gmissa, st n gtere assen gelioi et quod
 specificatione, atqz adeo gtere assen et opposito; si in g
 tiz, rasabiliter uget, seu conspua gblis e, cuius gqns n nra
 ex antecedete, sed gbet in collgtz, ut Zeru e mater Socratis
 g. di.

Divisione.
Cognita
Nra.

Cognita
Gblis

Cognitio nra e q. diligit Socrate. Porro nra gqstia zelox e. Alia nra ui for
38^{ca}. ma, alia ui maia, alia ui utriggs, q ut magis itlgats sit

Diuisio 3. 2. Diuisio. Alia gqstia e formalis alia maalis. Formalis e qui
Cognitio gedis. forma geludat. Maalis e q ui solig maie geludat, ita Fons. lib. 6
Cognitio Maalis. ca. 3. Coniun. et alii, in qb. defici. b. notanda e diligenter garticula

58
Solig, q in posteriore tm aggerit, n a. in griere. fieri n st ut
aliqui n tm ui forma, sed et st ui maie geludat, ut fit in yll
demonstratio, quo ni casu nis maie n fallit uin forme: Quis
dety multa gqstia q ui solig forma geludat ob defectu maie
ggrue, ut sylig que gaulo ante de glatano attribuy. Hec di
uisio ut magis itlgats

Nota 1. Notandū 1. Ad cognoscendū q sit formalis gqstia tradi hoc do
cumentū, illa gqstia geludat ui forma, cuius si forma retineat,
Cognitio solig ui forma geludat. ni oi maie bene geludat, et si forma semel bona mutaret, q
hancis seruetet, eadē maie bona, nihil tm sequeret, ut ois ho
mo e arbor, ois glatans e homo, q ois glatans e arbor; multa
gaulula forma seruata eadē maie, et die in maie, qd
homo e arbor n amplig sequet, gelio. Ad cognoscendū q sit

maalis gqstia tradi hoc documentū. Illa gqstia geludat
Cognitio solig ui maie geludat. ui solig maie, q dxi habeat alig. forma (nulla n. gqstia
e sine aliqua forma) n tm ui illig forma geludat et cuius
si maie mutaret, et si eadē forma seruaret, nihil tm gelu
deret. Unde maalis gqstia nihil geludat sine ui alicuius cer
te maie.

Nota 2. Notandū 2. Vel formale gqstia e nra, maale a. gqstia
ois formalis gqstia e formalis. e nra et gqstia ex fons. lib. 6. ca. 4. Duplex e n. nra
ni gqstia, quarū altera dt nra gqstia, et altera nra gqstia.

Priores

291

ut notat Joannes de magistris hinc. 4. de syllo. dicitur qd qd
e in forma, necesse est qd qd e in materia, hinc notat qd termini ante
caelestis et qd qd habet nexu unum et hinc affirmative e arctandus
aut nexu impossibile, et hinc negative e arctandus: qd si qd hinc
sit nexu in materia, n̄ erit qd materia realis n̄ est. Quis ergo e n̄ in forma
malis qd a. ois formalis sit n̄ in forma a. sors. inductione qd
ubiqz n̄ in colleto qd qd ex antecedente, et qd qd ex consequente
to dialecticoru qd ex Philalcardo asserit dicit. hinc. de rare terminoru
de. 4. q. 2. qd qd qd seret e bona, seq e bona, us quoad forma h̄ et
sens. e. qd in ois materia sit bona.

Notas e
2. qd
vi qd
vi qd

Nota. 3. Bona forma sibi seruate nome forma sine addito, unde
de malo syllo solemus dicere qd n̄ habent forma mala. forma
n̄ est sine addito mala et forma.

Nota. 3.

Nota. 4. Discrimine inter qd qd et illud. itaqz inter mater et
q d qd, si qd e hoc de n̄ ly hinc termini aliqz a. q. dicitur sumat
q eode, in rigore hinc ita distinguunt ut illud hinc qd qd dicit
q n̄ in solis forma insert, n̄ a. in materia: qd qd hinc q n̄ in solis materia
insert: illud et qd qd qd qd n̄ in materia insert, qd qd n̄ in materia
et ab auctorib. malis ne resignet defici qd qd malis, in qua de
q n̄ in solis materia geludat, et nequaquam qd in forma: quare n̄ bene
sonat qd qd aliqua geludat qd in forma et in materia appellat
malis, qd qd ergo qd qd et illud non dicere et nisi
n̄ in materia qd aliud sit e materia qd qd in materia geludate, nisi
addat in solis materia.

Nota. 4.

Nota. 5. Forma alienig qd qd qd ubiqz in ois materia bene gelu
dit, nihil aliud e qd certa terminoru qd qd, qd ut in ois
materiis bene geludat sequentia requirit. 1. ut is ardo termino,
n̄ qd hactenqz observat e de bono et facere ad non qd qd,
n̄ qd qd seruet. 2. ut termino in ead auceptione casiant

Nota. 5
requirit.

In libros

q. in illo ordine sicut fuerit animata esse. Certe adhiberi posse. Aucto-
 ritate in se e. id e. suggestio. Vnde illa suggestio q. animata
 et e. q. in Dicitur vel Barbara d. e. e. s. n. in Barbara et
 Dicitur adhibita st. quae nequa e. s. s. hinc respicit q. e. s.
 suggestio q. fuit in maiore aut antecedente, sit in minore aut p. te
 ac p. inde una syl. forma copulatio q. tota syl. in una syl.
 g. s. d. h. n. de p. h. d. e. e. falsu. na. in hoc syl. ois homo
 vocalis q. d. g. a. n. g. e. homo. q. g. d. a. n. g. e. vocalis; homo in
 maiore accipit in suggestioe distributiva, in minore accipit in
 suggestioe determinata aut p. fusa in. S. e. n. g. q. e. in e. n. c. forma
 n. una suggestio e. debere sed unigeniti sicut sit una sicut glu.
 res. 3. ut e. ut qualitas vocalis s. e. u. t. hoc e. affirmatio vel nega-
 tio, q. hactenus in bona forma observari g. s. u. e. i. t. q. ut e. ut q. h. n. s.
 q. ut e. ut adhibita particulari n. e. a. i. t. u. s. e. t. q. i. q. o. i. s. f. u. s.
 s. i. q. e. g. l. i. n. a. t. a. r. e. q. u. i. t. u. s. e. t. s. o. n. s. l. i. b. 6. c. a. 3. h. a. o. b. s. e. r. v. a. t. o. e. s. s. e. n. t. e.
 q. s. i. t. a. n. s. t. r. e. g. u. l. a. a. p. r. i. o. r. i. d. e. b. o. n. a. g. e. n. t. i. a. s. e. d. i. n. a. p. o. s. t. e. r. i. o. r. i.
 suggestioe n. s. q. hactenus ois modi formalium p. s. i. t. i. o. n. u. m. n. e. d. i. s. t. i. n. g. u. i. t.
 q. u. i. s. q. u. i. s. i. b. i. l. e. s. s. t. a. d. q. u. o. r. u. m. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. n. o. s. n. r. a. s. g. e. n. t. i. a. s. f. o. r. m. a. l. e. s.
 m. a. l. e. s. f. o. r. m. a. l. e. s. d. e. b. e. n. t. q.

Nota. 6.

Nota. 6. Tam in genit. formali q. mali q. s. debere posse deduci
 ex antecedente seu recte aliquem hinc deductionis. Ratio e. q. definitio
 genit. q. cadente q. s. t. o. explicavit, e. q. s. ad genit. formale et male,
 atq. ad genit. in genere regit. alij. p. e. r. q. deductionis seu h. d. o. q.
 sequit. ad ans. q. et in specie. regit. Quod mones i. Vasquez
 in 1. 2. d. 109. ca. 19. q. p. h. a. t. i. l. l. e. m. g. e. n. t. i. a. l. e. m. a. l. e. l. e. i. u. s. g. e. n. t. i. a. s.
 n. s. e. q. t. e. x. a. n. t. e. c. e. d. e. n. t. e. l. s. t. a. m. a. n. s. q. g. e. n. t. i. a. s. v. e. r. u. s. i. t. u. t. h. o. m. o. e.
 a. n. i. m. a. l. q. e. v. o. c. a. l. i. s. o. e. l. a. e. n. g. e. n. t. i. a. l. e. f. o. r. m. a. l. e. l. e. i. u. s. g. e. n. t. i. a. s. s. e. q. t. e. x.
 a. n. t. e. c. e. d. e. n. t. e. T. e. n. e. d. u. s. q. i. l. l. a. o. r. a. t. i. o. n. i. q. u. a. g. e. n. t. i. a. s. n. s. e. q. t. e. x. a. n. t. e. c. e. d. e. n. t. e.
 l. e. n. t. e.

Nota.

Præiores

deinde, cum sit gētia. Ratio ē q̄ n̄ quom̄ illi gētia
 Terentiū itide ē dari quāsdā maas gētiās p̄ q̄. gētis seq̄ ex
 antecedēte, q̄ nequaq̄ s̄t formales, ut ē ista syll̄, q̄dā sūmū bonū
 ē deq̄, q̄dā natura ē sūmū bonū, g. q̄dā raa ē deq̄. Ratio ē aliq̄
 malq̄ aliq̄ syll̄ quod formal qui habent in nulla forma raa,
 sity ē seu gētiante modo et approbato a cui schola dialecticōrū
 (cui quod hoc nemo habent requirere ē auz̄) interim in bonq̄
 quod maas est syll̄ formalis, ac ḡnde marca est doctrina de
 syll̄ formalib. habent tradita, et illa formalitū syll̄orū s̄t,
 s̄o Barbara, Celeret, Darii at. n̄ est suffus, q̄ in nemo recte
 dixerit.

No.

Contra defioel formalis gētia a qua exclusio ḡlal solius
 hoc modo obicit, q̄ cat̄ ḡla addēda sit. In gētia formali
 uel gēdit̄ aliq̄d in maas geludi, uel n̄ gēdit̄: si n̄ gelū,
 dit̄ aliq̄d in maas, habent q̄ solū in forma geludat̄, si a.
 diat̄ q̄ in maas aliq̄d aliq̄d geludat̄, ḡlat̄ q̄ n̄; nā si for,
 malis gētia in maas aliq̄d geludat̄, fieri possit ut in for,
 ma destructa remaneret sola in maas, sed n̄ maneret ma,
 teria destructa in forma ut ex gētia ḡtēdit̄. Sicut n.
 q̄ syll̄ quēcūq̄, q̄ quod ad maas et formā ut bonq̄ et tū
 destruat bonitātē forma gēntatis q̄dā ḡtis q̄ ad nullā
 formā ḡtinet relicta cat̄ maas, et mox uidebit q̄ nil am,
 ḡlis geludat̄, q̄ in solū forma antea geludit. Rē. in iis ubi
 maas ḡtis falsa ē in solū forma seq̄ geludat̄, in iis a. gētiās
 in q̄. maas bona ē, n̄ in solū forma, sed et in maas seq̄ q̄
 si forma auferat̄, fiet ut aliq̄d maneat cat̄ maas, aliq̄d n̄ ma,
 neat: si maneat cat̄, geludat̄ aliq̄d, si n̄ maneat nihil q̄,
 cludat̄ in maas. Vocat̄ a. in ḡgōrō maas n̄ nudi terminis
 ḡgōrō

Obic. ḡtra defioel.

Rē.

oppositio aut nulla oppositio, sed hinc terminatio inter se quod
 veritate et falsitate, et hinc oppositio inter se quod deinde in
 unis ex altera, et nexu executionis, & hinc mutata forma hinc
 gloriatur mutata; jam non n. mutata veritas ad mutata gloriatur ali
 cuius q. gloriatur ad formam in his oppositio, aliter homo e. aliter
 homo e. aliter unde n. mirum nullam sequitur gloriatur relictis nudis
 terminis, et mutata inter se hinc terminatio et oppositio. Quod
 a. forma mutat hinc terminatio et ma. magnam in ma. non
 habeat, patet ex regulis oppositio, quas ex eorum mente dicitur
 hinc hinc hinc. lib. 6. c. 9.

Quæstio

R.

Quæritur. 3. Quod sententiæ sit de regulis oppositio a. formæ
 lib. 6. c. 9. aliter. R. oes e. solida iudicia ut iudicare possunt
 sing. de bona oppositio, et gloriatur e. ex ma. seu hinc hinc termino,
 ut inter se, in oppositio inter se, id est a. regula generales oppositio
 e. qualitat. hinc q. oppositio maali q. formali. hinc a. regula q. aliter
 hinc ad eorum hinc. lib. 6. c. 10. et hinc q. formali oppositio in syllabis et
 gloriatur regula syllabarum q. oppositio dicitur et.

Præcipua inter has regulas et q. quas fere ceteris ois gloriatur
 et hinc, q. ex vero hinc vero colligatur, ex falso a. et vero et
 falso colligatur, hinc ex hinc. 2. Præcipua. 1. oppositio. 6. et colligatur
 a. et q. hinc gloriatur quare ita fiat et q. attinet ad gloriatur
 gloriatur us q. ex vero hinc vero colligatur, gloriatur e. hinc hinc hinc.
 Præcipua. de hoc terminatio de. 4. q. 2. gloriatur. hoc modo, n. a. hinc hinc
 e. una sola oppositio aut due, sicut gloriatur in syllabis. Si e. una hinc
 aut e. utrisque, et sic si sit vera, optime q. colligi q. libet gloriatur
 sub ea gloriatur, et ois gloriatur debent e. vera, q. utrisque e. non
 cuius ois gloriatur sit vera, et sians e. vero et gloriatur debet e.
 verum: aut sians sit oppositio gloriatur et q. sequitur gloriatur vera
 ut in

Priores

235

ut in hac, aligis homo currit, q. aligis homo moroz, vel et q. vel
 hic homo vel hic homo currit et ex vero si nisi uerū colligat
 si a. ans. sit reflex gpositio ut in syllo; ratio, q. ex antecedē
 te uero si et nisi seq uerū, e, q. in antecedēte ponit, duo
 termini q. n. repugnat cū medio termino, et ideo in gposito n.
 repugnat inter se sedm illud principiū. Cuius est eadē uni
 tertio et eadē inter se.

Quod attinet ad posteriorē gto, us q. ex falso et falsū et
 uerū colligat, quod falsū et garet q. se q. ex falso sequat,
 quod uerū a. gbat ag. eadē dicit. lo. ci. gelioe r. hoc modo
 ans falsū uel ē uera gpositio uel duplex. Si uera, tūc ex g.
 gpositio uerū falsa in maā gtingente g. seq. g. lris uera, ut ex
 hac falsa ois homo ē alig, gpositio subsumere g. lare hanc,
 aligis homo ē alig, q. ē uera et seq. ex uerū sua, g. gpositio
 Quod g. laris ex uerū sequat, nemo negabit: q. uerū g. lris
 ēe falsa et g. laris uera, itidē clarū ē, et g. lris ad oculū. Si
 a. sit reflex gpositio in antecedēte, ut fit in syllo, fig. dō
 oes syllo regulant, et degēdet suo modo ex isto principiū
 q. et eadē uni tertio et eadē inter se, fieri g. ut in g. m. s. b. s.
 duo termini dicant, de medio, quasi illi n. repugnat, cū in
 reuera repugnet, quos duos terminos demissis in gelioe g. lris
 q. reuera a. gto rei sibi n. repugnat, faintis uerū enūciat.
 Ex quo ag. garet ideo posse seq. uerū ex antecedēte falso, q. ans
 falsū n. impedit uerū g. lris, et g. lris n. suā uerū lris
 ex antecedēte, sed tm sequat q. fit. Alii dicūt fieri ex col.
 latioe terminorū, ut g. lris uerū sequat ex antecedēte falso.
 Sed o, si hoc ēd uerū sequat, q. ubiq. eadē eadē colloatio

P. 235.

ibi quod

isti quosq; est q̄suis uerū, sed hoc ē ī existētia, q. q̄suis minor
faciēdo duos syllos in Dariū V. q. utiq; sint eādē collocationē
et in alter q̄suis uerū et alter falsū. Prior ē. Ois leo ē la-
gis, q̄dā sapphyrū ē leo, q. q̄dā sapphyrū ē lapis. Posterior est.
Ois leo ē lapis, q̄suidā homo ē leo, q. q̄dā homo ē lapis; ma-
norat q. ideo in seq. posse uerū. ex falso q. falsū ans. in
pediat ueritatē q̄suis, et q. hūc q̄suis n̄ ueritatē absolutē
trahat ex antecedēte (s. hūc negat. Dicit. ī quosdā, q. quod
hoc s. g. nobis) q. eig ueritas n̄ ḡiact, in antecedēte,
sed in sequēta seu illud, sicuti eādē sequēta seu illud
trahit q̄suis falsa.

Obiect. / Obiect. Si ex falso seq̄s uerū hūc fiet ut effy fiat nobis
liot causa, q̄suis n̄ ē dicēdū, q. nec ans. Obiect. ē certa q̄
ueritas nobilior ē falsitate. Obiect. q̄suis q. nihil agit
supra suas uires, q. si q. constātū n̄ h̄t ans, illā nec alibi
conicabit, sed ueritatē n̄ h̄t, q. nec eā uicere poterit. Pl.

Re. / Reductio, q̄suis. Distinguo maiorē. Si ex falso seq̄s uerū reduplicatiue
specificatiue, nego. Si ex falso seq̄s uerū specificatiue, hoc
id in q. ē uerū sed n̄ quā uerū, nego q. effy sit futurū nobilior
q̄suis n̄ uerū quā ueritatē aliunde h̄t, n̄ ex antecedēte falso:
In n̄. ex antecedēte falso, ut dictū, sequēta sua, trahit n̄ uerū
tate, alioq; dē, q. ex antecedēte falso et bene quod formā ḡiact
seq̄s uerū est. Quod si igitur quā uerū ē antecedēte n̄ seq̄s
q̄suis manifeste q. effy n̄ sit nobilior sua causa.

Obiectio. II.

De Syllogismo in Communi

Preter diuisiones q̄suis quas fecerūt questione q̄suis uerū ad
uolūm regib; alia diuisiō ē. Fons. lib. 6. ca. 1. Constātū alia
q̄suis

Præfatio

257

posita tm. alia argutio. Conspecta tm. huc fit in antecedente
 & quibus alijs diversis terminis ab iis q. & in q. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.

argutio tm.
 in suis et
 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.

Argumentum. i. Quid sit syllogismus. ex Aristotele. i. Præfatio. c. 1. et 1. Top.
 c. 1. et 1. Cicerone. c. 1. sic definitur, est oratio in qua quædam posita
 aliud idem, ab iis q. posita est, ratio evadit, eo q. hæc sit. Et ex his
 ceteris hæc definitio
 Notandum. i. huius definitio syllogismus simpliciter seu categoricum, q. servat
 sibi nomen syllogismus nuda accepto si generatur seu hypotheticum, q. gl.
 utp. n. nisi cu. addito de syllogismus, quævis multa in hypotheticum hæc
 fieri possunt.
 Notandum. 2. Genus huius definitio est, oratio, eadem posita est loco
 differe. Item oratio est genus remotum syllogismus, q. l. rationem sit genere in
 definitio. q. genera remotum subalterna n. indicant n. in definitio
 est q. eadem genera subalterna una cu. proximo q. suas differe
 indicant, ut docet Sors. Lib. 5. id q. in posito sit. Nam genus, q.
 ximtu. est argutio, subalterna a. posita indicat, cu. de in ea
 oratio inferri aliqd. indicat argutio, cu. de aliud inferri ex
 iis q. posita est. Ultima differe qua syllogismus a ceteris argutiis
 differt, est in his verbis posita, eo q. hæc sit, id est, in forma
 ut exponat fere oes interpres. Solum. syllogismus est argutio
 malis, ceteris argutiis n. sit formales sed materiales tm, de quo

argutio in suis
 argutio species
 Quæsi. 1.
 Quid sit syllogismus
 Definitio syllogismus.

Nota. 1.
 Quæsi. 2.
 Definitio syllogismus.

In libros

In suo loco fuerit Gregorius de inductione. Posset ex Graeco lex
 In dici q' stiles noiarit eximū gerg, nā logos, q' uocē adhibet
 stiles, nō tm significat oraoel sed et argtaoel ut colligit ex i. Tog.
 c. 9. et docet et Bernardus Balthus in notis. ad i. c. i. Post. sed qu
 ceteris textibus Cratio, inualuit ad eos, defendendū ē iuxta qd
 nō explicat Gregorius cū optone colligi qrit stiles noluisse q
 legon illgere argtaoel, eo q' nō reliqs deforis stib. cū exprobit
 ne quitteret negal eiqdē receditionē ex hantologia.

obsc.
 he.
 Syllā sylā
 Accepit.
 1.

Alig obiciat stiles nō Cratio nō nō sylā, sed oraoes nō nō gl
 rali dicere noluisse eo q' nō sylā sūt glures q' gōuōes, sed q' nō
 ne sciendū ē q' sylā sūt ab stile accipiat. 1. q' solis gmissis
 ad cū fere modū qudm Physici aliqua nomen generatiois q' solis
 disgoriōib. Quis accipit, que sensu ait stiles 2. q'rio. c. i. sylā
 hie stiles. plura q' dūderi, nā glures gelioes inferendi

2.

ubi q' sylā nō tm gmissis illgt. 2. q' sola gelioe, ita collig
 ex. i. Post. c. i. ubi cū ait stiles. Prinq' uero inductū sit aut ac
 ceptū sylā modo qdē aliquo fortase dicendū ē scire. Sensus ē
 hōis seu factis gmissis anteq' facta ē gelio (nō accipe sylā
 in gposito, et facere gelioe ubi ē idē ap. stiles) nō q' facte hōis
 nō scid sed tm aliquo modo, nō in gmissis tanq' nō cōsis ubi nō
 infeste gelioe appellat sylā. 3. q' toto aggregato ex gmissis et
 gelioe. Jam in prima acceptione sumatū sylā idē ē q' factū sylā
 nec cū ut sic dēfinit hie stiles, quare nō mixtū ē de oraoes et
 de oraoel: quis dua gmissa quoz dū gunt una oratio seu q'
 aggregatōes seu q' quātionē q' eūde mēditū fōrmint. Si nō ē
 dūctione, q' dēt uar fōrto q' sit una oratio respiciēs gmissis
 tūq' extrinēti q' sūt dūctōes in prima pōne de g'p'ia. Si nō

3.
 Si nō 1.

Si nō 2.

34

P r i o r e s

257

Si m. 3.

Nota: 3.

Nota: 4.

3^a auctiore, satis e ut sit una oratio aggregatioe de ordine quoda. ac grexione tu causari uny, gregoris ex alia, tu gramy, finali giunetione, sed, et, ergo de.

Secundum 3. Per, quibusdam, illi, gregores duas grixigales ac n glures uel gauriores. Ratio e qd forles gstruat bona forma, ut gadebit ex sibi, glis, sed bona forma e qd gstruere in gaurio riby aut in gluribz ggoribz q duabz, q. et. reuicibz q ista gtral entymema q unad tu gmissa regit ite exglm et inductio q lz glure, et aligui tm duas habeant gmissas, n tm nris tm duas ex sua esa regit, sed modo glures prout us maia fuerit.

Notandum 4. Per Positis illi ex glurim inter gtrā mēte concessis, aut affis q gcedat, huc e ueris nris uel gtrā, uel q appareant ueris aut gtrā, quare n non glacet illa exglm, ratio q q Positis illi tm Dispositis quoad formā: n ab, nuerim forles q hanc formā et uouulat illuxisse sed salal formal uero illuxisse. Ratio e qd forles definit cu sylle que gstruē i^o Top. c. 1. diuisit ubi eandē desinet sylle hē q n lictis griorim sed ubi diuisit sylle in eos quoru glibet hē gmissas agtas ad quodendū salte apparetur, us in syllel Demonstratiuū, Dialoz factū, Sophisticū, et Paradoxiuū, ergo hie tm uouuit desinare syllel cuius gmissa st agta ad quodendū, q agtrāal decla rare uouuit q gtrā, Positis, agte falsa autē n st agta ut quodāt. Reuicibz q q hanc gtrāl sylle ex agte falsis cuius gmissa nulla fide facera gnt eo q argtm n gtrāat, ideoz nigedant quomim ille sylle sit argtrāio, ac gnde singlr et sine addito n e syllel dicandū nisi tm sedm formā. Quomdm enim donū aut aliud ante factū n dicim donū si tm adfit figura domg sine debita maā ad domū reqsita ut gtrā tm in charta aut

Saccharo

Ab.
Re

sicut et eo qd hae figura in sua sibi si debita n habeat fine
 longi, in qua alias domg ordinata e puz ad habitandu: sic nec syll
 ex agte falsis singlr syllu dicere debent eo qd desitudo debi
 to argto ad faciendā suā careat suo fine, qd e, gelioe gguade,
 re, qd hāis habeat bonā formā. Dicit igitur Arles qd exptis unus
 gat syllor ex agte falsis, q. re vera syllg hic definitz nich
 dit d' syllu ex agte falsis. Tales n. Arles facit syllor, de A
 e B, de C. e A, q. de C e B. R. quodeto ans negādo qd qd
 Arles n. n ideo negavit syllor illos ut onderet ad syllor hic
 definitos, sed tm ut onderet expta suatū regularū et dictorū
 q de forma tradidit, ubi satis erat uidere formā, sicut qd
 architectonica docet, et Geigue in figura domg gauda laborat
 et in charta degingit eiqdē domg figurā, n gga illor li,
 neas domū dicit. Accedit qd Arles suū A et B or. n auigiat
 qd A et B ut littera st, sed A significat illi V B, hoc; B a. nial
 de. et breuitatis causa q uoce homo aut eli, gont littera B.
 q eade gta positio reuicitz quozq sedm alios sylli hypo,
 theticz ut si dies e nox n e, sed dies e q. nox n e, ce q una
 ex gmissis n qeclatz absolute, nisi tm sub gdioc, ac gma
 n categoric, ita ut suspēdat gcty. aia q ut absolutū n
 sēru gocat. Syllg a. eiqz g gones absolute et categoric aia
 inducere debet, et singlr goni seu qati. Alii reuicit hos
 syllor, n q formalor n sint, sed q reuicare eos Arles i. g. i.
 C. l. uiaatz dū ante defioel sylli definit gonesol singlr
 ce seu categoric, cui subiectū defioel sylli, utiqz eiqz
 diōis cuiq erat gontio, q ante defioel, nā gonesol in
 ordno ad syllu definit.

Priores

Alig ad hanc gl'ed p'nt nū huc defio queriat n' tm sylli
 ex terminis coib. sed et ex syllib. et exhortiois syllis. affirmat
 Al. St. 1. p'ior. e. s. eo q' nullū gl'ed excludat, et sūt formale
 l' aliq' existimēt tm cō mares, eo q' subit terminos syllas n'
 suere ad formā, sed cū impedito; q' tm n' recte gubā, q' et ex
 terminis syllib. p'nti p'nt sylli q' habeat h'ed formā, q' in oib.
 terminis syllib. valeat. Cōis s'ntā negat, n' q' formales n' sūt
 sed q' mēs Arlis fuerit definire tm syllū q' scis seruit, cū cū
 scia sūt de reb. coib. itidē q' l' q' ex terminis coib. g'rat
 definitio l' erit.

q'rio

Re-

Notandū. s. q' gl'ed. Aliud quiddam ab iis que posita
 sunt, illi g'lio, q' dicitur e a Gmissis syllis quid sc' totam,
 l' n' sit dicitur quoad gl'ed, s'omg n. g'lio h' aliquē terminū
 quē habuit maior et aliq' quē habuit minor. h'ic referit
 al' q' g'lio sit de esa sylli, aut saltō de esali impedito ut S.
 Th. 2. Phis. i. tex. 3. G'ration q' foles lo. cū g'lio appellat formā
 sylli et Gmissis man, nihil a. magis ē de esa rei q' r'g' formā.
 Al' i' d'g'u negat, ut Al. Ma. lo. cū. q' dicit h'ed esal sylli p'nt
 re in Gmissis, g'lio a. tm ē off' Gmissarū, q' ē r'g'u scire q' f'z
 cit q' l' q' aliq' si g'lio g'tineret ad syllū et sylli fuerit scire, f'z
 ceret aliq' p'g'u. et nihilominus aut Gmissis solus de oracō in quā
 aliq' collig'z, cōi illud aliud cū oracō n' impedit, ut q' esali p'nt
 herendū ē q' cōi nūq' sylli ac g'lio q' Gmissis tm, ut dictū supra
 et d'cl'ib. in locis r'g'u Arlis n' r'g'it. h'ic cōi r'g'it q' g'lio
 et n' r'g'it ac q' r'g'itate uarborū loq'et uari, q' n' illa maxime
 aliq' collig'z ex Gmissis, aliq' sylli n' cēt tertia m'ntis oratio
 et aliq' Arles definire d'cl'isset syllū p'nt oratio ex qua et
 n' n

Nota. q

Obia.

Re
 Re
 in qua aliqd colligitur, ut monet Conim. lo. ci. ar. 2. et dicens q
 sequat Alirud, n̄ illxit stas aliud a syllo, sed aliud a Gmisio, ut ad
 uentit docto Janetho tra. 6. de syllo. Ad argum gtrarie gtratis dico q
 syllo una cu gelioe sumit, q̄ ē iza actualis scia faciat scire n̄ effine
 sed foals, sicut fuit Albedo gariete ee albu. Imo uidet n̄ male quoz
 Conim. lo. ci. q̄ syllo faciat q̄ effine scire uel oginati, q̄ scdm
 una sui q̄ effine causat alia, scdm Gmisio vs causat effine gelio
 sione, q̄ ar scia uel oginio. Reuicuz q̄ easte stas Alirud ab is
 qua posita st̄ ee gtrata q̄ argtares n̄ st̄, ut quozsiones, illatio
 ag gtratis, illatio gtratis ex uerbi, et uisim oes amoes q̄ oino
 n̄ st̄ gtrata.

Nota. 6. Notandū. 6. q̄ stas, utio, illgi ueritate gtrata, ita ceter uideret, q̄
 Gtratin Janet. lo. ci. et Gms. lib. 6. c. 7. q̄ ante q̄ gtratis diligenter
 aduertitū ē q̄ n̄ ite sit ueritate gtrata et utio inferre. Alirud tūc
 inferre, qn̄ enūciatio ueritate inferre, q̄ us ita ē uera ut n̄ possit ee
 falsa, ut homo ē risibilis, siue gtrata necū ueritate habet ee ante
 cedete siue n̄ habeat. Utio tūc inferre, qn̄ id q̄ inferre necū ueritate
 ut ee antecedete, siue igit̄ sit ueritate siue n̄. Non ite d. ee ueritate infer
 re et utio inferre colligit̄ uide, q̄ ee tri n̄ ueritate coincidat in eate enū
 ciatio ita ut eate et ueritate sit et utio inferre (ut in tūc gelioe huius, q̄
 logio, q̄ ueritate ē risibile, ut siue h̄ ē ueritate, q̄ ut siue h̄ ē risibilis)

Enūciatio ueritate
 et gtrata inferre
 tūc ee segregata ee despectū. Nam enūciatio ueritate q̄ gtrata inferre, ut
 ee gelio gtratis syllo n̄ hoc enthymemate stas, dicit hoc ee risibile
 q̄ homo ē risibilis. q̄ enūciatio gtratis pro falsa et utio inferre, ut eate
 in syllo, ex ueritate falsis, et in isto casu gelio ē in gtratis, et in utio inferre
 siue ee ita ee ueritate illate, oes gtratis, et amate, libere, q̄ ee hoc ee gtratis
 reles, q̄ q̄ ee hoc ee amate, libere, q̄ ee hoc ee gtratis, q̄ ee hoc ee gtratis
 ee, q̄ ee hoc ee gtratis, q̄ ee hoc ee gtratis, q̄ ee hoc ee gtratis, q̄ ee hoc ee gtratis

NB
 qd sit ueritate
 terra.

Præfatus

syllabis si est et ad unum. Jam qd foles qd dicitur illa est veritate
 qd dicitur, hoc e est qd ex forma seu collocaoe terminatio oritur, et n veritas
 in qd dicitur qd ex quæione maali, veris significatur. Atq; ex eo qd dicitur qd
 definitur syllo. in coi qut indidit demonstratum Topici, Sophistici, et qd
 dicitur qd ex qd. In demonstratio syllo infert qd dicitur, In veritate
 qd dicitur, In veritate qd dicitur pateri oes In veritate qd dicitur, si in forma n
 qd dicitur, ergo foles qd dicitur In dicitur illgere veritate qd dicitur qd regit
 si dicitur in oia. species syllo, et n si veritate qd dicitur, qd n in oia. regit
 dicitur. Reiciunt qd dicitur qd dicitur oes argute, qd dicitur.

Notandum. 7. 2. qd dicitur qd dicitur qd dicitur illi non forma qd dicitur
 esse syllo loco dicitur qua dicitur a ceteris argute. entymende us
 ergo et dicitur dicitur qd dicitur et ut ipse foles arguit, et qd dicitur huc
 dicitur dicitur dicitur dicitur, et ut us coru qd dicitur seu dicitur in
 dicitur ut nullo termino dicitur argute nec variat aliqua sine
 adiectione alienis qd dicitur indiget, qua qd dicitur ex ni talis dicitur nro
 colligat.
 Adverte qd dicitur ut dicitur alieni dicitur objectioni qua dicitur. NB
 dicitur qd dicitur, qd dicitur nullo indiget deductione ad alios dicitur qd dicitur
 dicitur et ut qd dicitur ex regis dicitur, qd dicitur dicitur ad dicitur
 dicitur qd dicitur aliud e nro colligere et aliud dicitur colligere
 dicitur ad hoc ut ni forma nro colligat, nullo indiget extrinsecu
 mino qd assumens sit, qd dicitur qd in dicitur dicitur, nec e ulla variat.
 ad hoc a. ut dicitur colligat qd n oes syllo dicitur colligunt
 quis nro, ut dicitur dicitur in i. figura) b3 dicitur nequaq indiget
 aliqua extrinsecu termino indiget In aliqua variat seu transposice
 termino coru qd dicitur qd dicitur qd dicitur.

Magna hic movet dubias a maiorib; pttu ois et solo syllo sit argute dicitur
 formalis. Sicut n ois syllo sit argute formalis. qd dicitur ex glo multoru
 syllo qd dicitur In, eo qd dicitur forma n in oia. indistone qd dicitur
 ut e

nota. 7.

NB

obec

ut e. ipe syllo, alij sumu bonu e deq, aliqua naa e sumu bonu, q aliqua
 naa e deq. Quod n soly syllo fit argutio formalis gubet saltu ex inductione
 q et argutio e ut gubet ex dictis et ex sons. b. f. g. i. c. i. et g. i. m. ex
 Arle 2. Prio. et formalis g. i. t. e. e, ut gubet ex eot sons. b. c. i. et c.
 3. d. si q. nbi illud ag. g. l. l. e. s. ex ag. g. l. l. e. s. appellat g. i. t. e. s. formalis
 atq. m. d. i. t. i. o. si g. e. a. d. i. t. ex oib. membris nullo intermisso e collectio seu
 illatio ag. g. l. l. e. s. ex ag. g. l. l. e. s. ut gubet ex eot sons. b. i. 3. c. 7. regula

Re. ad
 1° m. b. r. u.
 Syllo maalis
 e singl. syllo
 dicto.

4. Ha hanc dilata. r. d. e. t. q. u. o. d. g. r. i. m. u. m. e. s. t. u. r. e. s. y. l. l. o. s. m. a. a. l. e. s. n. s. i. m. p. l. e.
 e. s. y. l. l. o. s. d. i. c. e. n. d. o. s. s. e. l. c. u. a. d. d. i. t. i. o. m. a. a. l. e. s. s. i. c. u. t. h. o. m. o. m. o. r. t. u. s. n. s. i. m. p. l. e. n. o.
 s. e. d. e. u. a. d. d. i. t. o. m. o. r. t. u. s. d. r. n. q. m. a. l. e. g. l. u. d. a. n. t. s. e. d. q. f. o. a. l. t. n. g. l. u. d. a. n. t. e. t.
 s. o. l. u. u. i. m. i. n. f. e. r. e. d. i. s. i. q. h. u. t. e. x. m. a. a. h. a. b. e. a. n. t. S. i. d. e. s. t. h. a. q. g. u. b. e. t. e. i. g. n. u. s.
 d. i. m. a. a. l. e. s. s. y. l. l. o. s. n. u. l. l. o. m. o. d. o. s. y. l. l. o. s. e. d. i. c. e. n. d. o. s. e. o. q. e. o. r. u. m. g. e. n. t. i. b. u. s.
 i. n. s. i. c. i. e. n. t. o. r. i. n. o. n. h. a. b. e. a. n. t. r. e. c. t. u. e. u. a. n. t. e. c. a. t. e. r. e. a. e. g. r. i. d. e. n. a. g. e. n. t. i. a. s. g. i. t.
 e. t. n. e. c. m. a. a. l. e. s. s. a. l. t. e. u. i. m. i. n. f. e. r. e. d. i. h. o. r. e. d. e. q. u. o. i. a. t. n. d. i. s. p. u. t. o.

Re. ad 2°
 m. b. r. u.

Quoad s. d. m. m. e. b. r. u. a. n. d. u. c. t. i. o. s. i. t. f. o. r. m. a. l. i. s. v. e. l. m. a. a. l. i. s. g. e. n. t. i. a. e.
 a. n. g. u. l. a. t. i. o. a. d. v. e. r. t. e. t. u. g. e. s. s. e. e. t. u. s. t. i. g. d. e. e. n. t. h. y. m. e. n. a. t. e. e. t. e. x. g. l. o. f. i. a. r. i. o. b. i. e. s.
 f. i. o. n. t. n. a. e. t. h. a. a. r. g. u. t. i. o. n. e. s. u. n. d. a. n. t. e. e. f. o. r. m. a. l. e. s. D. e. e. n. t. h. y. m. e. n. a. t. e. g. e. n. t. i. a.
 i. n. q. u. a. n. t. u. m. m. a. a. f. i. e. r. i. g. t. s. y. l. l. o. s. i. n. e. a. d. e. s. t. g. t. f. i. e. r. i. e. n. t. h. y. m. e. n. a. s. e. r. v. a. t. a. e. s. t.
 f. o. r. m. a. s. e. d. i. n. o. i. m. a. a. f. i. e. r. i. g. t. s. y. l. l. o. s. s. e. r. v. a. t. a. e. s. t. f. o. r. m. a. q. n. o. i. q. u. a. n. t. u. m.
 f. i. e. r. i. g. t. e. n. t. h. y. m. e. n. a. q. e. n. t. h. y. m. e. n. a. e. g. e. n. t. i. a. f. o. r. m. a. l. i. s. G. e. n. t. i. a. m. a. i. o. r. e. a.
 o. i. s. y. l. l. o. o. m. i. t. t. i. g. t. m. a. s. s. u. n. g. t. i. o. q. i. n. q. u. a. n. t. u. m. m. a. a. f. i. e. r. i. g. t. s. y. l. l. o. s. f. i. e. r. i. g. t. g. t.
 e. n. t. h. y. m. e. n. a. q. n. i. l. a. l. i. u. d. g. e. n. t. i. a. t. q. u. a. n. t. u. m. G. e. n. t. i. a. l. e. t. g. e. n. t. i. o. g. t. e. x. h. i. e. r. e.
 g. t. f. i. u. d. u. c. i. s. i. l. l. u. s. q. i. n. o. i. r. e. f. i. e. r. i. g. t. e. x. e. m. p. l. e. u. t. t. r. a. d. e. n. t. i. s. s. i. t.

Sedane. 1.

2. d. d. u. d. a. n. t. e. t. u. o. x. C. o. n. i. o. n. 1. g. r. i. o. r. c. 1. q. 2. m. e. 3. A. l. h. o. c. u. t. a. l. i. q. u. a. a. r.
 g. e. n. t. i. a. t. i. o. s. i. t. s. i. l. l. i. s. d. u. o. r. e. p. r. a. t. s. a. l. t. e. r. u. e. n. t. u. t. a. r. g. u. t. i. o. a. l. t. e. r. u. e. n. t.
 u. t. s. i. t. f. o. r. m. a. l. i. s. a. d. h. o. c. u. t. s. i. t. a. r. g. u. t. i. o. r. e. p. r. a. t. u. t. a. l. i. q. u. i. d. s. i. t. i. n. a. n.
 t. e. c. e. t. e. q. n. e. n. e. g. e. n. t. e. A. l. h. o. c. u. t. s. i. t. f. o. r. m. a. l. i. s. r. e. p. r. a. t. u. t. a. l. i. q. u. i. d. s. i. t. i. n. a. n.

inter contrarios, et inter quadratas enunciations, ut explicat per lib. 1. c. 7
 Alia itidem e' agglentia q' n' fit e' negat' e' g' d' aut g' p'positio
 sed in e' expositio q'da' et divisione' totius in p'el' aut collectio
 ne' g'ra' in totu'. Prior e' g'ra' dicta agglentia et q' termino
 ra', posterior e' g'ra' in equalentia, sicut e' desinito accipi' q' desin
 et e' desin' desinitu', et e' g'ra' r'ra' q' termino'ra', neg' in e' syno
 nymia, q'a' uoces n' idē significant, in res significata equalent.
 His iactis fundamentis

Nota 1.
 De Anthyme
 mate

Tenendū 1. Anthymema n' e' foale arguac. Ita cois subia. Ratio
 g'ra' ex fundamēto primo, q'a' sens' e' aliqd' in g'ra' q' n' fuit in an
 tecedēte, uade nūq' in anthymematis n'ritat' illud ex forma e' q'
 ad inferēdu' aliqd' certū, q'a' e' g'ra' missas carūq' terminos ac dispo
 sioe' n' n'ritat' ex determinat' ad hoc g'ra' q' illud inferēdu' n'ra
 sola in ma'e. Ad argm supra factū uidet' 1. Negatō maiorē, ad e' q'
 g'ra' p'cedēte negat' g'ra'. Ratio e' q'a' multi sylli st
 q' g'ra' d'nt in solis forma in ma'e ut falsa, ac q' g'ra' foales
 in et n' st g'ra' t'ra': itē multi st tales sylli quorū destructa for
 ma e' destruit' ma'e. Ex talib' igit' sylis si expungat' una g'ra' missa
 adq' adeo si destruat' forma, tūc ex altera g'ra' missa sola n' arguac
 sequat' ea g'ra', q'a' destruit' in forma et in ma'e, et ideo ne p'cedē
 quētia q't e', at q' g'ra' n' e' nec arguac e', q' arguac n' e', nec
 Anthymema e', q' n' ex oi' syllo fieri q' anthymema. R. 2. Isti fi
 at ex oi' syllo Anthymema, negat' in q' in forma g'ra' d'nt, sed
 in ma'e in, si g'ra' d'nt.

R. 1.

R. 2.

Nota 2.
 De lexlo.

Tenendū 2. Lexlo n' e' foale arguac; ita cois subia. Ratio g'ra'
 ex fundamēto primo, q'a' sens' e' aliqd' in g'ra' q' n' fuit in antecedēte.
 Ad argm supra factū uidet' 1. Negatō ex oi' destruita silb'ra fieri q' lexlo
 ex g'ra' p'cedēte. R. 2. Lexlo e' q'a' g'ra' ex sili' syllo uno uol' g'ra' d'nt
 g'ra' d'nt

R. 1. ad argm
 argm

Priores

207

RC. 2.

Nota. 3.
De Inductio
nei.

Nota. 4.
De Inductio
nei.
§. 1.
§. 2.

formata) negat in q. fiat in ulla certa forma. RC. 2. Negando quod
cylm a quavis re ad quis fieri soat.

Tenendu. 3. Si Inductio stat nisi oino terminis in antecedente et
parte ee qd formale qd et tenuari ad i. genj qdriatu quas
Fons. lib. 6. c. 1. gonit sed si ee arguod. Ita Comon. i. §. 10. c. 1. q. 2.

at. 3. §. sed qd ad et Fons. lib. 6. c. 34. Illa inductio qdare nisi h
minis qd ad auctorib. videt, q. in antecedente h. aduata hae verba et
se de ceteris, vel, et sic de aliis oib. gonit in q. et h. via cont

noe notat quod velle ut hie ignis urit, et hie ignis urit, et sic
de oib. ignib. q. ois ignis urit. Nam qdri si p. h. dicitur
ad antecedente ee et sic de oib. ignib., et nihil e in qdri q. n.

fuerit in antecedente. Illa inductio n. stat nisi terminis q. quoad uoc
et significare h. diversos terminos, aut q. et si quoad uocel habeat cor
d. in quoad suggestioe Im diuersos. Prioris generis inductiones st qu

a. et h. integranib. heterogenis ad totu integrale qdri, aut a. et h.
cularib. diuersa denotatis ad velle q. et h. ha et uoc et signific
a toto differit. Posterioris generis st, q. a. et h. eigt denotatis aut

a. et h. integranib. homogenis qdri, ad totu integrale uel velle.
Nal. et h. et hie ignis et hie ignis exprimat cont noe quo uoi,
narralia, ut ois ignis, a. h. suggestioe differit, q. uoc hie ignis acci

gits in suggestioe qdri, et ois ignis accigis in suggestioe coi ut uide
re e ag. Fons. lib. 6. c. 23. et ee diuersos terminos expse setimnt
Comon. lo. 10. Cuius aiaduersis de qdri qdri inductione qdri
iist terminis, illal dicem ee formale, alias Im malel.

Tenendu. 4. Si Inductio stat diuersis terminis n. ee formale
qdri, sed arguod malel Im, ita coi sntia. Qdri ex multiglici
raoe. 1. e. q. inductiones tales n. postulant utiqz ca. h. numeron

§. 1. §. 2. scilicet qdri numerj earu Im ex ma. 2. axia aliquid
sonib

Obie.

Re.

Plat. 3.

Quaerit.

analogia sit
syll.

Re.

Sylli
Divisio. 1.
Demonstrativa.
Sophistica.
Dialectica.
Pseudodogmatica.

Division.

1.
De tres figas.

2.
De diversis modis

3.
De directis et indirectis

positis in g^ote, q^o n^o fuit positu^m in antecedente. Dices in tali inductione, si ponatur in antecedente oia^m membra inductiva, est aggregata g^o g^ote formalis. Re. ex fundamentis. 3° n^o est g^ote dicta aggregata id est in terminis tm, sed equalentia in rati^one, talis a. equalentia n^o est formalis g^ote, sed modalis tm, q^o n^o est si inductio fiat ex g^ote integritatib^{us} ad totu^m integrale heterogeneu^m vel homogeneu^m.
3^a Quia liberu^m est (ra^one forma) positus oib^{us} membris inductib^{us} inferre quis totu^m aut velle, ut hic ignis urit, et hic ignis urit et g^o ois aqua urit, nulla hic forma me cogit dicere ois ignis urit, sed ma^o tm. Ex his oib^{us} g^ote solu^m et od g^ote logismu^m est abstracto^m formel, g^ote et q^o n^o est ad obiectioⁿe de inductione facta supra in dilataⁿe g^ote notadu^m. 7.

Quaeritur. 2. Anotoglex sit syll^o. Re. natie dividi g^ote, omissis interim illis divisionib^{us} q^o institui possent r^one g^ote q^o est g^ote g^ote, de qua supra in prima g^ote, et omissa illa divisione qua dividiⁿ in syll^o singlice et g^ote seu hypothetica. Val^o hic tm singlice dividong, et q^o de illo tm cu^m forte tractong. De g^ote seu hypothetica diligenter videat^{ur} Fons. lib. 6. c. 32.
1. Divisio. In syll^o Demogrativum, Sophisticu^m, Dialecticu^m, Dogmaticu^m vide Fons. lib. 7. c. 1. et lib. 8. c. 1. et 2. assignat^{ur} hae^c divisio genes mod^o, quis duo g^oteiores est a castiosa forma aliq^uae inu^ont.

2. Divisio r^one forma 1.º in tres figuras genes mod^o terminaⁿ figura n. syll^o a g^ote c^ota mod^o terminaⁿ inter duo extremasq^{ue} m^ont, vide Fons. lib. 6. c. 101. 12. 2.º in plures modos diversos genes varietate^m qualitatis et g^ote, et c^ota. Vide Fons. lib. 6. c. 11 13. 14. ex quo diligenter discedu^m q^o sit figura et q^o mod^o.
3.º in directu^m et indirectu^m syll^o, genes g^ote u^os. Vide Fons. c. 12

Priores

269

et p[ri]or.
 3. Divisio in syllu[m] effectu[m] et in effectu[m]. Effectus est q[uod] o[mn]ia q[ue] h[ab]ere
 debet sit ex[em]p[le] et explicite. In effectus est q[uod] si o[mn]ia q[ue] h[ab]ere debet
 sit ex[em]p[le] et explicite, sed vel involuta vel subintellecta. Si a.
 q[ui]da[m] ad syllu[m] regata o[mn]ia n[on] adsint, nec ex[em]p[le] nec involuta q[ui]
 n[on] erit syllu[m] amplexu[m], aut n[on] nisi cu[m] addito n[on] syllu[m]. Sed quod
 ageretur in rigore ag. Dialecticos longe aliud ee effectu[m] et
 bonu[m] syllu[m]. Nam n[on] o[mn]is bonu[m] est effectus, et o[mn]is effectus sit bonu[m] q[uod]
 fuerit in alio et q[uod] est agens bonu[m] et effectus. Sed maximo
 in rigore uerboru[m] ad hoc ut aliq[ui]s syllu[m] sit effectus, quis inte-
 rim sit bonu[m] duo deesse g[er]t. 1. euidetia bonitatis forme. 2. illi-
 qua comissa q[ue] n[on] exprimit sed subillit. Quoad primu[m], soli qua-
 tuor directi sylli in 1. figura us Barbara, Achari, Darius, ferio
 sunt bonitate sua, euidetia quoad formam, hoc est ita ut plane n[on] in hi-
 geant ullo iudicio reflexo de bonitate executionis sue, sed q[uod] more
 g[er]ant, in non eoru[m] oimoda bonitas ageretur, et excludit o[mn]e exco-
 tionem atq[ue] formidinem, unde et naales d[ic]t, ratio est q[uod] in iis m[er]e
 dicit relict. Quicquid regulativa sylloru[m] euidetissima, dici de
 si et dici de nullo, de q[ui]bus qualo g[er]t, in aliis a. formis sylloru[m]
 utq[ue] in indirectis prima et in uersis secunde ac tertie figurae
 ita euidetissime q[uod] q[ui] n[on] ita immediate relict: unde cunctatio,
 ne alii m[er]ent ob aliquod uarietate[m] relict in mediate, in q[ui]
 tu us illi g[er]t reduci g[er]t seruiat iest terminis ad quatuor
 primis modo prima figura q[uod] reductione locet sens. c. 25. et 26.
 Lib. vi. Caeteru[m] in Baroco et Bocardo q[ue] n[on] g[er]t ut p[ri]or h[ab]e-
 g[er]t relict in q[ui]a uid qua eoru[m] bonitas uidi et us
 ut is q[uod] eoru[m] solio q[ue]ssis comissis g[er]t uerue negat, deduci
 g[er]t ad impossibile, id est ad aliq[ui]s contradictione[m] q[ue] ex igit q[ue]s
 sis

Divisio.
 Effectus
 In effectus
 o[mn]is effectus
 est bonu[m] sed
 n[on] nisi bonu[m] est
 effectus

est et negatis seclis. De malo ducendi ad impossibile qd in aliis syllogismis adhiberi potest, unde Fons. lib. 6. c. 7. articulo a. de syllo qd facta et imperfecta uide c. 2. et supra quoad sedm. oes sylli dnt facti qd qdnt dicabz debitis qmissis exesse positus respectu us enthymema, his in quo una qmissa de e, qzqz ideo ab stola 1. Top. c. 10. et 2. qdnt dnt syllogismofacti eo qd altera qmissa subillgat, de quo et Fons. lib. 6. c. 33 et 36. et hinc fieri potest ut enthymema sit argutio formalis aliqua in qua qdnt enthymema e, sed qua imperfecta syllo e, subaudita us, una qmissa qd exesse n̄ sonit, ite de inductione et ex glo dicitur Comon. in 1. c. 1. q. 2. ar. 3. na et inductione et ex glo reduci potest ad syllogismum adhiberi, una qmissa adhuc, qd si subillgat n̄ ita amplius erit qm inductione aut qm ex glo, sed syllogismus alius, quis imperfecta, eo qd n̄ explicite exprimat ea qmissa.

Divisio. 4. Divisio. In syllogismo ex terminis coib. et syllogismo ex terminis singularibus. Syllogismus ex terminis coib. e cuius nullus terminus e singularis, syllogismus ex terminis singularibus e cuius uel oes termini uel alij uel alij e singularis, qd si medij terminus fuerit singularis, dicitur syllogismus expositorius, et qd naturale e singularis. Terminis subici, medij a. terminus in 3. figura semper subicitur, ideo syllogismus expositorius qdnt in 3. figura locum habet. de syllo expositorio et eius regulis uideat, Fons. lib. 6. c. 23 et 24.

Quasi. 3. Quasi. 3. Quasi qd. qdnt regulatiuis qdnt oes boni syllogismi, nam ars studendi syllogismos n̄ e temere inuenta, nec sola experientia uel dnt, sed qm dubio habet alij fundamentum ex quo declarari poterit cur liceat, at ita distribuere terminos in eum ordine, ut ratio in gelioe qdnt

Re. media sit talis uel talis enunciatio. Sic oes bonos syllogismos singulis casu n̄ti qdnt qdnt qdnt seu axiomaticis coib. ipse lumina naa naa, his, qd dnt qdnt regulatiua forma, qzqz in actu exercito ducit in quouis bono modo. Et quoniam tres snt figure syllogismi, ut id suggestio, ideo h̄t qdnt qdnt adferret, talia qdnt, qd ordine recer, seclis.

Principium regulatiuis

Primo. Qdnt regulatiua 1. figura st, dicit de oi et dicit de nullo ita

Priores

271

ita Arles. 1. p. 10. c. 1. in fine, alii appellant, eē in toto et eē in nullo
 De his principis
 Adverte. 1. hūc eē eorū sensu. Prioris q̄t, q̄dā ut sim dt de s̄to
 et de quouis ḡento sub illo. Posterioris, q̄dā ut sim negat̄ de s̄to,
 negat̄ de quouis ḡento sub illo. S̄tm dt hūc id de quo aliqd ḡdtz.
 Contentū sub s̄to dt id, de quo s̄tm ḡdicari ḡt aut ḡdtz. Ex s̄m
 applicatis horū ḡigiorū s̄t istud; oe albu ē coloratū, oe lac ē
 albu, q. oe lac ē coloratū. Hūc Album ē s̄tm coloratū, q̄ coloratū
 tū in maiore ḡdtz de albo. Lac a. ē ḡentū sub albo, q̄ in mino,
 re albu ḡdtz de lacte, q. ē coloratū ḡdicari poterit de lacte, id
 q̄ sit in gelioe. Sēq; g; in 1. figura subicitz 1. aliq; s̄tm alicui
 ḡdtz in maiore. 2. aliqd ḡtū in eorū s̄to, sumit̄z in minore, et
 subicitz s̄to maioris. 3. in gelioe de hoc est ḡtū sub s̄to ḡdtz
 illud igit̄ q̄ in maiore ḡtm fuit de eorū s̄to, et q̄ hūc s̄tm ē in
 syllis affirmis, it̄ ḡt q̄ negat̄z ondi in syllis negativis; nā ideo
 et duo ḡigia ut alterū invariāt modis affirmis geludētib. et alte,
 rū modis negativis geludētib.

NB. 1.

De 1. figura.

- 1.
- 2.
- 3.

Adverte. 2. In hac ḡigia regulari posse si tm, syllos prima figure,
 sed et ceteros oes, q̄ oes, ḡter duos, ḡt reduci ad eorū figurā, quare
 videt̄ oia ḡigia regularia hac ḡigigatū obtinet.
 Adverte. 3. Præter regularia ḡigia dati alia ḡigia sylloū, quorū
 q̄dā dnt maalia ut termini et ḡgonies, q̄ ex his hūc ḡtib maalib.
 ḡgonit̄z sylli, alia foalia ut figuræ et modi seu ḡotig ordo terminorū
 alia dnt ḡfectiva quorū beneficis inspecti ad ḡfectos deducit̄z,
 ut ē quærio, deductio ad impossibile etc. hæc a. nra, de q̄b; in ḡposito
 et regularia q̄a igit̄ formā regularit̄ sedm q̄ termini ita collocat̄z, ut
 hæc ḡigia in eis actu igit̄ eluceat̄, unde dnt ḡigia regularia for
 mæ, ad distinctionē aliorū tanq̄ ḡigiorū, q̄ dnt ḡigia regularia
 max, et s̄t illæ nra, quas hūc Arles in suis libris Top. hūc alii prop
 auctores q̄ mentione afforū ḡludē hūc dederat̄, ut nūc nosens in hūc
 facit̄

NB. 2.

NB. 3.

In libros

causae iustitiae illatimae sed et gōtūm quod nōd, ut in loco a causis
Quorum causa si bona, ipsa sunt bona. De loco a comitantibus
Qualia si circumstantia talia utriusque ē de re qua circumstant
dix his oib. genitū cognoscendū qd sit gōtūm regulatōne et q. iustit
fōne labeat.

NB. 4.

Adverte. 4. Quod ad huc locū ad huc aliqd sic huc gōtūm
ante alio, et v. qd in ca. 3. anteqd laborū, regula prima sic dicitur qd
veri de altero qd ut de solo, fōtū de eo q. qd dicit, oia et de
solo dicit, q. regulā ubi explicatōne v. huc dicitur qd v. Post ubi
dicit de eo qd ubi ipse dicit et ut dicit dicit de eo q. de oib. de
his sub solo et in hoc dicit. Inter hos tres locos istud aliter dicitur
ad auctōrē. In non pōtūm, qd illud dicitur fōtū dicitur gōtūm
ad cognoscendū q. qd a superiorē qd ubi dicitur ad inferiorē, q. nō
est fuit, q. qd ubi dicitur qd dicitur qd ubi inferiorē, illud quod
est ubi dicitur, q. dicitur ad solo. In hōtūm Post, qd illud dicitur
de ad cognoscendū v. dicitur ad v. de plurib. sine qd ubi dicitur
superiorē de inferiorē, sine aequalē de equalē, ut ē de fōtū de dicitur
et dicitur de eo cuius ē dicitur, et dicitur de eo cuius ē dicitur. Na
et hoc dicit de. v. hoc ē, n. In de prima solo suo, sed et de quoniam
gōtūm sub solo, mare dicitur. ubi dicitur axioma istud in dicitur Post, q.
in anteqd dicitur. Deniq. huc in dicitur. q. dicitur qd dicitur, ut
q. qd dicitur de solo, sine vere sine falso, sine ut dicitur, sine ut
novale, n. de novis dicitur qd, q. ad solo illo fuerit vere ut falso
gōtūm vel nō gōtūm nō dicitur. Ut si de hoc dicit q. dicitur dicitur, et
quid dicitur, quasi dicitur. hoc dicitur, hoc ē homo, et de leone a
pot dicitur q. dicitur. q. dicitur dicitur huc istud axioma qd
gōtūm sub solo, ē ut q. sed dicitur vel dicitur est solo vere ut falso
et senso absolute huc ē. qd dicitur in maiore dicitur, sine in gōtūm
dicitur de eo de quo in maiore gōtūm axioma dicitur, sine vere
sine falso. Huc n. dicitur dicitur dicitur mare, sed formal dicitur et
dicitur. q. sine veritate mare dicitur. Et sic fuit dicitur de hoc
axioma dicitur Vesp. 1. qd. dicitur, nō dicitur et ait et dicitur dicitur
quoniam

Priores

273

quoniam, ut cum in maiore dico Socrates est sapiens, et in minore Socrates
 dico de hoc hoc, dicendo, sic homo est Socrates, et in genere de hoc
 hoc genero dicere, quod sit sapiens, quod quidem non recte negat Daniel ha-
 b. de syllo. 6. 2. si regulam, et videtur desiderare, ut scy vere aliqd non
 sit gentu sub isto, sed nec hoc videtur ad formalitatem et idem
 tales intendit docere et illud dicitur. Concedo, quod quod magis et veri-
 tate et generalitatem rationali omni modo sit ut aliqd vere stantia sub isto
 sumat, unde hic syllo. credit, Ois homo currit, total est homo, quod. At
 currit, quod in maiore illud homo existens in, et in minore subsumit ali-
 quis est et existit, quod est genero et est gentu sub isto maiore, unde et in
 et illud in genere de eo dicitur, quod in maiore de isto dicitur fuit
 Tunc hoc dicitur de oi sic explicatur de prioristica ad distinctio-
 nel. et quod in libris postea sub distinctioe explicatur gentu, et genero
 distinctio appellat.

2. Principium regulam in de figura est quod regulam gentu, regu-
 nat ante alibi, de quo sunt lib. 6. c. 9. reg. 2. At in exemplis, ex qd
 gentu gentu sunt opposita anteceditis.

Prigul re,
 Pulchritu. 2.

Notandum. 1. Consequens alienius rei in opposito est, quod de ei usalruel
 flariter est, eo quod ordinaria ea, quod dicitur de re, sequant, ex re, vel
 sequant, re, ut homo est alby, homo est aut, quod aial sequit ex hoc, si n. ho-
 mo est, aial est alby sequit, hoc, quod n. est homo quod alby. Reguare est,
 si stare in posse, ita ut unum de altero affirmari non queat, sed negati-
 tm debeat, ut homo et lapis, dicendo homo non est lapis, quare utrum-
 ea, quod de se mutua negant, reguare consentant aut, quod reguare dicitur
 hinc.

Nota. 1.
 Reguare
 est sit.

Notandum. 2. Nec in isto figura attendi ad veritate magis, et quod
 gentu illi quis gentu sine veru sine falsu, et quod reguare dicitur, quod
 nis opposita, quod existit, quod est negatiua sine vero sine falsu.

Nota. 2.

Notandum. 3. Hoc figura in syllo. 2. figura in exerceri. Su-
 mat, quod alby gentu sine verum sine falsu, ut, Ois homo est lapis
 sumat.

Nota. 3.

Priores

Amovet duo q st juncta cu uno tertio, ut dices et studios, cu Logi
co, cu altero q dicitur in maiore de logico et altera in minore, ut q
da logico e dices, cu logico e studios, ite amo qtero duo st
graciat, q dicitur de uno tertio, ut de medio tertio, de
se invice q dicitur de uno q dicitur studios e dices, q syllog e in
dissonis

Notandum. qd general gte axiomatis, Quia vero ad aliquid Nota. 5.
tertium, et. e. q syllog negativis (ra prior erat q affirmativis)
et ordine in ea dicitur. e. ut alteru sit ut cu tertio, alteru no, ut
reiciant, ubi, q hanc sententia gte hoc modo offerunt, qd qd n st est
un tertio n st est inter se, q sententia n e, ad fieri pot, ut alq
qua n hrent tertiu cu quo est eant, et in inter se eant est, quoru
identitas alr deinde q danda est q q identitates cu uno tertio: chis
fieri syllog ex parte negativis in 3. figura, et ex antecedenti no
to sequeret qd falsu hoc modo, hoc n e logis, hoc n e magis,
q magis n e logis. Et q in illa 2. gte axiomatis, si alteru
sit ut cu tertio et alteru n id, tuc nos gte colligere n e inter
se est, nequq u. si neutru sit ut cu uno tertio.

Notandum. 6. Si axioma illud stricte resurgere velimus hoc e Nota. 6.
ex identitate reali duoru cu tertio colligere identitate eoru inter
se, tuc illud tertiu oportet primo e individuu, na si e, eor n un
cat, ut homo e socrates, homo e plato, q. plato e socrates. 2. q
ortu de tale individuu q n sit plures res cu suggesta, na si fue
rit illud tertiu tale individuu q fuerit plura suggesta p vale,
et geludere, ut, essa divina (q e individua una et e ois) e pa
ter, essa divina e filij, q filij e pater. Quia hoc igit q tale indi
viduu goit cu plures res, n doveng ab identitate eig cu pluribus
gredi ad identitate eoru cu plura inter se. 3. Oportet illud
tertiu e tale individuu et tale suggesta q n e realo ide cum
tali re q e plura suggesta. Nam et si fuerit individuu et st
unio

Nota. 5.

Nota. 6.

3.

una suggestio seu unares, si in fuerit reali ita cu tali re qe
 glures res, n ualebit gludere, ut, pater n e filij, pater e esa
 diuina, q esa diuina n e filij, hic pater et si sit individuu
 et una suggestio, inter in tr e reali it cu tali re (us cu esa
 diuina) q e glures res seu glura suggestio, n e, quide ex eo
 q pater n e filij, inotte q esa diuina n sit filij: qa esa diu
 na ta facata e, ut pater e glures res, seu esna, seu suggestio; ex
 his apparet istud axioma cu his limitioib. Et si diuinis loca hre
 quis sit roget usq loci, dicatp id tm q reb. creatis ee q n nidi
 got talib. limitioib, qa nup unu individuu inter illas erit glures
 res seu suggestio. Hic haec de g llo in coi satis.

Questio. III

De Forma Syllogismorum

Dicitur erat haecens sapig. Aristotle in his priorib. libris, indagare de
 forma syllogistica q e de esa syllo ut illexing ex capto de
 pro. Qual forma hui ptione exarabatur.

Quasi.
 Anid sit for
 ma syllogi.
 R.

Quaeritur. 1. Anid sit forma syllogi. R. de esta et agn
 collocatio terminoru ad gelioel inferredat, q q nitati illibpaly
 elioel ni collocatiois seu ppositiois. Ita uideri multores, quis breui
 tatis causa alii alia g lla omittit. Hae collocatio terminoru
 ponit in tres terminos, eo q q tres satis fieri got gignis roga
 latius figurari, et quatuor aut glures ad gignia ingediret, quo
 ming in aliqua collocatio terminoru eluceret: pncipiores a. gres
 n pnt redigi in ultu tale ostendit, q non cogit cetera gelioere
 categorial pncipere. Ponit gterea hui podo seu collocatio in duas
 gmisas et una gelioel, ut est gignia regulativa in illis elucet.
 Porro et in unaqueq amonice mit in duos terminos gignas, et
 totu et gelioel, ac gignie in gelioel in duo ee pnt, qst in gignis

Priores

277

ant. cu. terminu q. gelice n. ingredit, et q. ex uno termino n. q.
 ulla varietas ggonioul. ofici, aut ggonis regulativis satis fieri, ne
 cesse e. ut nit. Termini q. n. gelice st, in ggonissis prop. sumi debeat
 ut gbat. gulchre. Gons. lib. 6. c. 10. Is igit. Terminus q. gelicem
 n. ingredit, do. medij terminus, eo q. in ggonissis semel ingat, cu
 isto gelicis et semel cu gdro (ita ut fiat una ggonissa) quom. ab
 Teru do. mag. extremit. et altera min. extremit. tal. cu. medij Ter.
 min. varie collocari queat, et modo subici. modo glican. etc. Sicut ut
 collocatio extremitu. cu. medio dicat. figura gelli, et pigt. ipse gmi
 se gnt. subire aliq. varietate. circa qualitate et gtitate. ex. ggoni.
 fit ut certa adhibitis qualitate et gtitate dicat. medij gelli. De
 hinc figura et modi vide. lib. 6. c. 11. hinc forma gelli ggoni. ex
 figura d. modo, ideo dicta erat n. desioe forma q. sit collocatio Cer
 ta terminu, respicendo q. ordine extremitu. cu. medio termino,
 et gsta, respicendo gtitate. qualitate, ggonioul. Adhibe e. g. q. q.
 ut idgerem. sola collocat. terminu. in ggonissis adgere illud n. ad
 alio. certal. faciente, ex quo seqs. nullu. terminu. rebere ee in
 gelice, q. n. fuerit in ggonissis, aliq. libere ad. gduis sumere in
 gelice, et g. ordine ggonissu. n. determinari et certu. gnetu.

Quaritur. 2. Anot. sint figura gelloru. etc. ex cui. orbe dialatione. Anot. sint. 2.
 ee. Im. Tres. ita. Gtes. 1. 3. 10. 22. 23. gbat. Tot. et figura quot. malis. ee.
 vari. et collocatio. medij. Termini. cu. duob. extremis, sed. Im. Trib. modoru.
 vari. et. g. Im. st. huc. figura. Major. e. cois. Minor. gbat. na. i. no.
 dis. Terminus. semel. subici. et. semel. glicari. g. 2. bis. glicari. 3. bis.
 subici. ia. collocatio. gtitat. 1. figura, 2. a. 2. stia. 3. hial.

Quaritur. 2.
 Anot. sint. 2.
 gura. gelloru.
 etc.
 Tres.
 gbat.

Quoniam hanc subit. duas regio. alias, i. e. hanc. Valle. d. Augustini. 1. gtra. gria
 Niff. ag. Mur. in. fine. sua. burgie. q. Im. duas. admittit. figuras. 1. et
 2. p. p. i. u. Tertial. ex. eog. gntat. indignu. ee. et. contra. naa.
 et. no.

1. gtra. gria
 1. et
 2. p. p. i. u.

In Libros

ut medijs terminis utrobique in quibusvis sufficiat. Sed indigni et ipsi
q. audiant in reclamatione exigentia, et q. 3. figurae elucet exortibus
nobilissimae aliq. primum, usq. et aut uni tertio etc. Qui auctores in
nullo solido argto sua p. sent. ubi sit illis opposita iudiciali p. r. g.
tertia figurae agitur agitur et exponit. Nec in ista e. medijs ter
minis utrobique subici, quod hoc modo q. illud aliqd. q. vari. q. et ma
eig. dignitas ea e. q. illud aliqd. q. vari. sine subiciunt. sine Galicis
q. dignitate in 3. figura e. q. dicit.

2. subia p. r. g.

2. Subia e. Galeni ag. fuerit. (na. in cogit. Galeni q. in extat. tertio
Curam. aut subia e. cogiti) q. 4. figurae excipitur, secundo usq. ad
1. figurae si duas, quatuor altera sub. q. medijs terminis maiori extremitate
subiciunt et de minore q. dicit: altera in q. minori subiciunt et de maio
ra q. dicit. 3. p. r. g. e. Aristotelica 1. figurae quatuor, de qua e. dicitur. q. r. g.
+ in de figurae Galeni seu Medici: q. q. debent admitti. Inq. diversa
quatuor hoc argto. Haec quatuor medijs terminis in extremis q. q. hoc fi
gura e. allata e. q. variabilis, bona, et diversa ab aliis quatuor conditionibus
q. faciunt aliis figuras, q. et haec faciunt una diversa figurae. Consistit
e. bona, na. auctores dicuntur peres ratiocel. quatuor conditionibus medijs terminis in
extremis, utriusque ratiocel. figuram, quod q. habentur quatuor conditiones bonas
et diversas, tot habentur figuras. q. dicitur autem his oculis. De ratiocel.
e. homo, vis homo e. ratiocel. q. vis ratiocel. e. ratiocel. q. dicitur vis homo e.
anim. vis ratiocel. e. ratiocel. q. q. dicitur substantia. e. homo, et sic de multis
aliis. Sed Re. hanc figuram in de diversis et prima Aristotelica quatuor
figurae Galeni, ut dicitur hic adverti debent. 1. in 1. figurae maiori extremitate
subiciunt q. medijs terminis. Nam illud e. maiori extremitate in hac figurae
q. de medijs terminis q. dicit, q. eo igitur q. ubi dicitur, p. r. g. de maiori extremitate
Haec doctrina e. ex e. subia, ut e. q. q. dicitur ratiocel. q. e. q. dicitur
his illa figurae Galeni hanc diversis aliqd. a 1. figurae Aristotelica.

Re. q. dicitur
figurae Galeni
p. r. g. 1.

Priores

re sole transpositio Gmissarum e facit diversel figurat, sed haec figura
 Galeni et solid transpositio Gmissarum ex i figura Aristotelica ut patet
 ex exgls oppositis. Nam in i exglo transpositio Gmissarum fiat sylly in Bar
 bara (tammodo quodam quatuor singlt, q dicitur in istis astina, qd ha quor
 hi singlt rae rae, qd qdta et sctm e resigabile, unde f n in oib. rae
 q illud notu Galenici in Barbara adhibere). in i exglo sicut sylly in
 Bariton, q e unq ex indirectis d sic de aliis oib. exgls q adferri gnt,
 q Galenici sylly e et diversi a i figura.

Sibz.

Obiectum. Transpositio Gmissarum mutat modu sylly et in via Artiz
 nam in i figura C. osara et C. amestres ha differat qd haec Gmissas
 transpositio, et qd alter infert quatuor alter quentetal, q transpositio
 Gmissarum mutabit quoz figurat. Re. negado qd dicitur, qd mutatis
 Gmissis n mutabit aldo. melii termini ad extrema, sed ha extra
 motu ordo, q saepe gntet ut notu ueritatu, qd sctm si gelio qd
 mutabz, ut sct in C. osara et C. amestres, itaq in i figurat in D. osara
 et D. abis, unde e miru figurat ex ha transpositio si mutati, modu a.
 mutari. Versim gtra figurat Galeni e, q n mutati generaliter aliquo axio
 mabe, sicut alia figurat vltly.

Obiect.

Re.

gtra Galeni
Figurat.

Quaeritur. Quid sint modi generalos geludendi. Re. generalisti, Quasi 3.
 ma duos geludendi modos adferri, directu d indirectu, seu q idem est Quod sint modi
 modu sctm naal, et i naal geludendi. Directy e qd in gelio maig ex generalos gelu,
 trant de minore geludity. Indirecty qd maig extremu de maiore gelu,
 dit. Vide Fons. lib. 6. c. 12. Vocat alter i naal, qd nihil maig exgoy
 tet ratio naalis, qd ut ferat maig extremu de maiore extremo, seu
 id q gntet sub scto, de qdta scti.

Quasi 3.

Re.

Duos.
Directy et
Indirecty.

In opposito valde dubitab ab auctorib, in qua figura dety sylly indirecti
 et qram illi sint. Re. ratio ad hoc dubiu gndet ex eo, qd in oib. rae
 gura sit maig et maig extremu. In genere maig extremu e ille
 termi,

Dubitab

Re.

termi,

Priores

nihil aliud sit q[uam] illo est: et tuncq[ue] e[st] a medio termino, q[uod] illi
dissily e[st]: atq[ue] cu[m] in Gmissis hanc duoru[m] figuraru[m] extrema se equali
habent ad medio terminu[m], recurritu[m] erit ad glicod in qua q[ue] r[ati]o
figura, id e[st] q[uod] G[li]b[us] s[yl]l[ab]a e[st] medio termino, q[uod] is in Gmissis G[li]b[us]: et in p[ri]o
e[st] 3^a figura id e[st] q[uod] G[li]b[us] dissily e[st] medio termino, q[uod] is in Gmissis
subiicit.

Ex his satis ultima uidet q[uod] illissima, q[uod] e[st] Arli et intertrib. gona.
Ita facilius e[st] clarior ut fatis igni diuersari. r[ati]o n[on] diglicod q[uod] nu[m]q[uam]
usq[ue] mag[is] extrema semit extra syllab[is], ita in nulla det, mag[is] et
mag[is] extrema nisi in syllo. Prima satis n[on] docet aliq[ua]d falsu[m] sed et
sedm[od]o factu[m] satis illud e[st] mag[is] extrema q[uod] in maiore G[li]b[us], et il
la e[st] maior q[uam] priori loco gnuciat[ur], sed adfert in iudiciu[m] aliq[ua]d
a posteriori, ex quo si debet[ur] ordo gnuciat[ur] seruaret[ur], colligere q[uod]
sum[us] q[uod] sit mag[is] extrema anteq[uam] ad glicod ueniat[ur], n[on] adfert a f[aci]o
damehale descriptione maioris extremi, ex qua cognoscere posse[m] q[uod] h[ab]et
sit mag[is] extrema et p[ro]bato Gmissaru[m] ordine in gnuciat[ur].

Jam ad p[ro]p[ri]u[m] dubiu[m] dico. 1. In 1^a figura sine satis dari syllos
indirectas et ex mente Arli, q[uod] c. o. 1. Prio. fact[ur] notione duorum
fagesmo et Arisomoru[m]: alios addiderunt alii, et ut credit[ur] Th[om]as
Ar[ist]o[st]elis disinguly, v[er]o G[li]b[us] analigton, ~~Calantes~~, debitis; n[on] q[uod] Arli hoc
ignorauerit sed q[uod] eos reuere[n]te n[on] libuerit, eo q[uod] sedm[od]o in Gmiss
satu[m] n[on] sint diuersi a Barbara, Calaret, Darii. Dices ista syllo,
se aial e[st] e[ss]e, aliqua substantia e[st] aial, q[uod] aliqua substantia e[st] e[ss]e, est
idirect[ur], q[uod] e[ss]e cu[m] id q[uod] se hit ut ma[is] G[li]b[us] de eo q[uod] se hit ut for
na in glicod, et in n[on] e[st] ex assignatis indirectis, sed in Darii, q[uod] uel
plura erit indirecti, uel Darii n[on] e[st] seq[ue] direct[ur]. R[ati]o. Segundo
q[uod] sit syllo indirect[ur], ad huc n[on] e[st] satis e[st] ut id, q[uod] se hit ut ma[is]
G[li]b[us]

Dicitur.

Obiac.

R[ati]o.

In fibros

Quidam de eo q se fit ut forma, sed ut magis extremum de maiore
extremo geludat, et e aliud gpositio indirecta et aliud gelio indirec-
ta, qe st gpositio indirecta geludi directo, ut in gposito ex glo, ubi magis
extremum de mixore geludat, e qta u. st gpositio seu enunciatio dicitur,
ta geludi indirecte.

Dicitur. DICO. 2. Qui in 2. et 3. figura tenent gimal et 2. subia de
medio termino, in admittunt modos indirectos in his figuris: sed n q
uonunt, na alii ganciores et alii gluses gstitunt, q magis indi-
cui e eos arbitrio gorig, q nullo solido fundamenta hui in re ubi
qe imaginat, sibi sola transpositione gpositio sufficere ad motu in
directu gstituenda, cui imaginari nos aliud imaginacoe opponit, et
dicunt n gca maiore casare ee maiore si secundo loco gorig
et gset illud extremu, q in ea gorig, n cessare ee magis extre-
mu, qe ubiqe gorig in gmissis, sed in gelio gth.

Dicitur. DICO. 3. Qui in 2. et 3. figura tenet 3. subia, de maiore ex-
tremo, qe iudicant goblissima, n admittunt modos indirectos in
his figuris, ratio patet ex dictis in illa subia, qe si qe motu
uideat aliqua indirecte geludere, is ee transpositio gmissa n
erit amplig iste motu, sed alig et qe directu, ita ut, V.G. syll. q
uidt ee in casare et indirectu, is transpositio gmissis sit in casare
tres et directu.

Obicitur. 1. Artes describens magis extremu g 2. et 3. figura
in describit g syllis directis, n a. ut salt g ois. syllas, q ad
huc ex mete foris seu descriptione medu termini ab igogata
n colligi et q mellos agrouetit gyllos indirectis in his figuris. R.
Oralis, adfat n ab adlatariis ans, et sicut gratis dr, ita rotulo
rogats.

Stu. 132

Priores

2008

Obiect.

Obicitur. 2. Ipeoteles in libro ca. 7. lib. 1. prius ubi designat duos modos indirectos i. figurae sagasmo et strisesomoni, quae sunt et quersi, vel oppositis alicuius ex modo directo, addit haec verba Similiter et in ceteris figuris, id est, sicut in 1. figura sunt indirecti et moti, ita quoque in ceteris figuris fieri debent, quod ex modo striles dicitur in ceteris quoque figuris moti indirecti. R. quod motus striles, p. dicitur, similiter et in ceteris figuris, nequaquam fuerit, quod in aliis quoque dicitur indirecti syllogismi, sed quod in aliis quoque figuris liceat uti quersione alicuius oppositis, quia si utemur aliquo in 1. figura fiet syllogismus indirectus: non voluit dicere quod ita sunt futuri indirecti sicut in aliis figuris eam quersione uteremur.

R.

Obiect.

Una hic. aliquis interrogabit, cur in 2. et 3. figura id extremum, quod in gelioe dicitur ponitur sit in maiore oppositis, seu quod sit et cur illa sit maior oppositis quomodoque, mutata sit quod una cum medio termino sit iunctum dicitur geliois. R. illa sequitur de maiore quod sit tota geliois, illa de minore quod haec tota geliois applicat. Cum igitur in medio geliois (in directis saltem) sequitur quod ex medio termino et dicitur quod in gelioe inferendum est, applicatio a. habeat hoc ut medium iungat dicitur geliois, quia applicatio medietate quod id quod querebat medium, et in gelioe inferri de dicitur, quod quomodoque deinde quomodoque commissa, illa commissa erit maior, quod habebit tota geliois, illa minor quod erit applicat.

R.

Quaeritur. 4. Quid et quot sint modi specialis gelioedi. R. Quasi. 7. id est, quod motus specialis gelioedi nil aliud sit, quod Quatuor commissa, sicut in dicitur qualitate et quod dicitur ordinatio ad aliquid inferendum, ut sit dicitur Hic in hac. 4. Summatione et post illa alii dicitur qualitas in cor est, ut saltem altera sit affirmativa dicitur.

Quasi. 7.

Quid et quot sint modi specialis.

R. ad. 1.

dicitur

In libros

Quid sit debita
in qualitate.
Quid sit debita
Ordnatio in
Explicatio duarum
Definitio.

Debita q̄titas in eorū est saltē altera sit utrius. Differt me
de q̄ a figa, q̄ illa sit debita ordinatio extremorū cū medio, hie a
debita ordinatio est affectio qualitatis et q̄tatis generis. Dicit
Quarū q̄missio, q̄a modū desumit ab illis Im in q̄posito et n̄
st a geliva, unde Barbara et Zaraligton n̄ attendēdo ad geliv
et, st unq̄ modū et sic de aliis. Consueverūt In dialectici n̄ m̄
frequēter modos discursos appellare eos quos q̄ saltē diversos Im
gelivos hnt, h̄ q̄missio n̄ sint diverse, et sic in versiculis me
dori occurrūt Inq̄ diversi Barbara et Zaraligton.

Re ad r̄. Re ad r̄. q̄ attendēdo ad q̄titudē qualitatis et q̄tatis inq̄ualib
Im 16 modi generis. q̄sint 16 Im oriti modi, q̄ exornūt hie litteris vocalib.
q̄t exornim.

A. A. C. C. D. D. O. O. A. C. A. A. O. C. A. C. O. D. A. J. E. D. O. O. R. O. C.
O. R. ex his n̄ oes bene geludēt sed aliq̄ Im jet q̄t n̄ oes bene
geludētes in una figa, adhiberi q̄nt in aliā. Dicit ex bonis
modis q̄t q̄libet gelusio, sed certa Im geludi. Ratio ē q̄t n̄
q̄t n̄ in oib. modis obicere q̄nt q̄tignā regulāna q̄t q̄t
q̄sideranti q̄nt. Cardinal a. modi in quocis figa, et q̄ q̄
alioq̄ geludēt, exhibēt illi versiculi Barbara, Calarū et
Ratio ē r̄. C. qual reddit Arles, q̄a n̄ q̄tā modis dāt ter
mini In quibus or̄ et in quibus nulli, q̄ ē ratio
a posteriorit̄ prior ē a priori) us ab aliquo absurdo q̄ n̄
de sequerē, si certi q̄dā mali ex enumeratis ēent h̄ni.
Laborat̄ ab auctorit̄. q̄ sint termini in quibus omni
et in quibus nulli, et nemo dubitat q̄ Arles abbreviate
Copus, sed quomodo ea abbreviatio ad longā explicata sit
n̄ investigat̄. Dicit q̄ placet q̄ reliqs̄ explicatio h̄ni. i. q̄t.

2-05

Priores

es. q. 4. dub. 4. *gradamē. i. tunc st termini in qd. si et in quibus nulli, qd. e. g. natio talis hinc terminatur, seu mediū termini cū duob. extremis certa qualitate et q. ditate affectis ut nihil obstat quo minus cū illis sic dispositis et affectis stet tū utrisq. affirmata uera ex iust. terminis, tū utrisq. negata uera, ut D. G. accipiamus duas utrisq. negatas, g. g. iocōs in debita figa g. d. t. u. (in i. D. G.) q. nūq. bene g. d. t. u. sedm. solent hoc modo, nullus hō. ē. r. d. i. b. i. l. i. s. n. u. l. l. y. a. s. i. n. g. ē. h. o. m. o. cū his stat hinc utrisq. uera et q. d. affirmata, o. i. s. a. s. i. n. g. ē. r. i. d. i. b. i. l. i. s. p. t. e. l. a. u. g. i. a. m. h. a. s. c. o. m. i. s. s. a. i. b. i. t. i. n. i. f. i. g. a. d. i. s. s. o. r. t. a. s. n. u. l. l. u. s. l. e. o. ē. a. s. i. n. g. n. u. l. l. y. e. p. i. q. ē. l. e. o. d. e. g. h. e. d. e. m. q. d. i. t. i. m. e. cū illis p. t. e. h. a. c. utrisq. negatinal uera, n. u. l. l. y. e. p. i. q. ē. a. s. i. n. g. e. i. a. q. u. a. e. x. g. l. i. a. c. e. d. i. t. i. c. o. l. l. i. g. o. s. o. l. i. s. m. a. t. e. l. e. e. q. s. i. i. n. u. t. i. b. i. l. i. s. a. l. i. q. u. i. m. o. d. y. g. e. l. u. d. e. r. e. t. b. e. n. e. tū sequeret q. s. e. q. d. u. o. i. t. i. a. u. e. l. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. o. r. i. a. u. i. f. o. r. m. a. e. e. n. t. u. e. r. a. a. u. t. s. t. p. a. r. e. t. a. u. t. s. a. l. t. e. r. i. a. l. t. e. r. a. n. e. x. c. l. u. d. e. r. e. t. u. i. e. i. g. t. f. o. r. m. a. S. e. n. t. n. u. i. f. o. r. m. a. u. t. a. d. u. e. r. s. a. r. i. q. u. e. l. u. e. r. a. ē. g. e. l. i. o. a. l. i. e. i. u. y. s. y. l. l. i. i. n. u. t. i. b. i. l. i. s. s. i. c. o. m. i. s. s. e. f. u. e. r. i. t. u. e. r. a. e. t. I. n. n. i. h. i. l. o. m. i. n. g. cū c. o. m. i. s. s. i. s. i. l. l. i. g. s. y. l. l. i. h. a. b. e. t. g. t. r. a. r. i. u. u. e. l. g. d. i. d. i. c. t. o. r. i. a. l. g. e. l. i. o. i. s. q. e. u. n. t. i. q. o. e. s. m. o. d. o. s. i. n. u. t. i. b. i. l. e. s. a. p. p. a. r. e. b. i. t. S. i. c. u. t. a. i. s. t. u. d. d. o. g. m. a. s. o. l. i. s. i. n. i. l. l. a. c. o. i. r. e. g. u. l. a. g. e. l. i. a. t. u. i. n. g. e. l. i. a. b. o. n. a. n. u. q. u. a. m. d. a. t. z. a. n. s. u. e. r. i. t. e. t. g. e. p. e. t. f. a. l. s. u. e. t. i. d. e. o. a. b. o. u. r. d. i. u. ē. p. a. r. e. a. u. t. g. e. l. i. o. i. s. a. n. t. i. q. u. a. d. e. p. a. u. t. g. u. t. a. r. e. e. a. e. o. s. e. q. u. i. f. o. r. m. a. d. u. o. g. t. r. a. r. i. a. u. e. l. g. i. n. d. i. c. t. o. r. i. a. q. n. u. q. g. e. t. s. t. e. u. e. r. a.*

in q. d. t. u. e. r. a. n. u. q. d. a. t. z. a. n. s. u. e. r. i. t. e. t. g. e. p. e. t. f. a. l. s. u. e. t. i. d. e. o. a. b. o. u. r. d. i. u. ē. p. a. r. e. a. u. t. g. e. l. i. o. i. s. a. n. t. i. q. u. a. d. e. p. a. u. t. g. u. t. a. r. e. e. a. e. o. s. e. q. u. i. f. o. r. m. a. d. u. o. g. t. r. a. r. i. a. u. e. l. g. i. n. d. i. c. t. o. r. i. a. q. n. u. q. g. e. t. s. t. e. u. e. r. a.

Quaeritur. S. Quanta sint regulae magis a certa ut moles
utiles ad iudicium. R. sufficit dari regulas et docu-
menta a. g. S. o. n. s. l. i. b. 6. c. o. 9. 10. ubi reuerentia n. l. n. i. m. a. l. i.
q. nulli figa n. p. r. i. n. t. i. t. u. t. s. e. d. e. t. i. i. q. c. e. r. t. a. e. q. d. h. a. p. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. s. s. i. m. i. i. n. d. i. c. e. s.

Quaeritur. S. Quanta sint regulae magis a certa ut moles
utiles ad iudicium. R. sufficit dari regulas et docu-
menta a. g. S. o. n. s. l. i. b. 6. c. o. 9. 10. ubi reuerentia n. l. n. i. m. a. l. i.
q. nulli figa n. p. r. i. n. t. i. t. u. t. s. e. d. e. t. i. i. q. c. e. r. t. a. e. q. d. h. a. p. c. o. n. t. i. n. e. n. t. i. s. s. i. m. i. i. n. d. i. c. e. s.

In Libros

philosophicis erroribus: quod omnes regulas falsitas in his syllogis et eos reiecti non sunt regulabiles et frigida regulantur in syllogis, et quod in his modis non excedit casus ad frigida. Nullus enim modus admittendus est in quo non una saltem ex his syllogis regulantur in syllogis exercetis.

28.

Porro ut eas ipsas regulas melius illamur, et a variis obiectis. iudicemus, et colligamus ante modum veram, septem observata et de modis syllogis ex optimis auctoribus. et longis usum petita.

Observa. 1.

Observandum 1. Propositiones de dicto infinito si sint affirmativae, gullere negativis: si sint negativae, affirmativis. Unde syllogismus qui ex illis generatur, ut formales sunt, generaliter dicitur hoc debet, quod in quoque generabilibus. de dicto finito constituitur, ut in ista propositione, Omnis animal vivens est homo, hinc sensum habet, nullum animal vivens est homo. Et ista, et ipsa homo non est animal vivens, sensum habet hinc, aliis homo est vivens. Hinc hinc, est iste syllogismus, Omnis animal vivens est homo, nullus lapis est animal vivens, quod lapis est homo, quia est ex duabus negativis, ex quibus nihil sequitur nisi forma. Item quod hinc syllogismus habeat quatuor terminos, ut, animal vivens est homo, lapis, vivens, homo, dicitur in minore nullus lapis est animal vivens et in maiore nullus lapis est homo, omnes enim affirmativae utraque et syllogismus in Barbara.

Observa. 2.

Observandum 2. Non est semper admittendus in syllogismo aliquid bonum periculosus exclusivas, solo, tunc de duplici de causa, 1. quia exclusiva non sunt duae propositiones quae exonerit, quarum altera est affirmativa, et altera negativa, ac praeterea dicitur quod duas praemissas attribuit syllogismo 2. quia praeterea est in causa ut varietas auctoris terminorum, hinc non videtur iste syllogismus, ut visibile est animal, vis ac solo homo est visibile, quod vis ac solo homo est animal.

Observa. 3.

Observandum 3. Utraque praemissa in syllogismo si esse recipiendas in casu

Principes

sensu cogulato sed cogulativo, unde n̄ valet hic sylb, ois dicitur in
ius magi st p̄p̄, ois gollex ē digni, unig magi, g. ois gollex ē p̄p̄
oie ista sylb, oia eleuam st f, ignis et terra st eleuam, g. ignis et
terra st f, q̄ maior in hic sylb, q̄ habent signū utro, n̄ h̄c n̄ illud
cogulatiue accipit, hoc ē, n̄ q̄ sub ois descendi cogulatiue sed cogula,
h̄m h̄c, q̄ n̄ ē dicere, hic digni ē p̄p̄ et hic digni ē p̄p̄, sed h̄c
h̄c modo, et hic et hic et ille digni etc. st p̄p̄.

Observandū 4. Quando dr q̄ ex utraq; glari nihil in forma ḡly
d̄ly, n̄ illud ē ē ḡosios ḡly. Nam p̄ medij termini ē ḡly, oī
no aliqd̄ geludi q̄, n̄ h̄m in 3. figa, in qua oīd̄ optime fuit sylb, a
positiui, sed et in it. ut Socrates currit, q̄d̄ albu ē Socrates, q̄
q̄d̄ albu currit.

Observa. 4.

Observandū 5. Possē aliqd̄ ex duab; quatuor uentū ē ut is, al;
q̄d̄ geludi, oī medij termini n̄ sit ḡly. 1. Si modio termino in
minore addat, uerū idē, q̄ appellat̄ relatiuū iūtitatē, q̄ q̄ tollit
mediū termini diuisio in ḡly, qua fiebat ut n̄ q̄ cat̄ accipet̄ in
maiore et minore in metis glari, h̄m bene geludit̄ ip̄e ḡly
q̄d̄ homo currit, q̄d̄ germanū ē it homo, q̄ q̄d̄ germanū uerū.
2. Si signū utro n̄ concudo nolo adactō, ad ḡly enūciatō q̄
q̄d̄ aial currit, q̄d̄ homo ē et aial, q̄ q̄d̄ homo currit. Alias
de ḡly n̄ in mae ex duab; glari. aliqd̄ geludi, ut q̄d̄ anti
q̄ssima auis seiorū ḡly, q̄d̄ ḡly n̄ ē antiq̄ssima auis, q̄ q̄
d̄ ḡly seiorū ḡly.

Observa. 5.

1.

2.

Observandū 6. Quando dr q̄ ex duab; negatiuis nihil geludat,
q̄ly sunt negatiuas, hoc ē q̄ nihil affirmatiue includant in
ḡly cogula aut n̄ aequalent affirmatiue. Nam si aliqd̄ affir
matiue includant circa ḡly cogula, et h̄c quia terminos habent
ḡly

Observa. 6.

In libris

Etiam multas negativas, In quod sensu aequivalent affirmati, oino golo
rit aliqd seq, ut nullus lapis e homo, nullus n smaragdus e lapis, q. nul
lus smaragdus e homo. Hic minor aequale huius, ois smaragdus e lapis,
ido e q. l. n colarent. Porro e sage dicta iudicare, q. sit affirm
uel negatiua originalis cogula, aut q. negatiua aequaleant affirmati, q

Document. 1.

Document. 1. Documenta e. ita. 1. I. I. c. 3. q. 4. dub. 2. ut resoluamus
aliqua negatiua in terminos infinitos, ut in hoc g. l. q. n e aial n e
homo, nullus lapis e aial, q. nullo lapis e homo; cuius maior est sic
illgi, q. n aial e n homo, q. est sit affirmatiua de toto infinito, aequale
negatiua huius, nullus n aial e homo, inada dicta supra obseruanda. i.
ita ut fiat hic g. l. nullus n aial e homo, nullus lapis e aial, q.
nullus lapis e homo; q. salm e. huius bene geludib, q. salm. igitur ha
u. q. ex duab. negatiuis bene geludib, nisi qd aliqd obstat q. al
tera e de extremo infinito, aut medijs terminis uarietiz gener fin
tu et infinitu, ut fit in g. l. Coniun. 1. I. I. c. 7. q. 2. ar. 2. iudicat
ita g. l. de malis, q. dicat hoc + terminos, ut sentit Joan. de ne

Document. 2.

Document. 2. g. l. huius. 4. de g. l. 2. Documenta diligenter attendit e q.
g. l. Non auigibz infinitate, et q. more negatiua. Nam accepto
negatiua, agposita alia negatiua fiet affirmatiua, et accepto infini
tate, et sic agposita alia negatiua fiet enuatiua affirmatiua, ut nullus
e aial e homo, n aequale huius, ois aial e homo, q. g. l. Non
auigibz infinitate hoc e facit nomen infinitu. Hac a. nul
lus n peccator gaudere debet, aequale huius, ois peccator gau
dere debet, q. g. l. Non repa? infinitate uel peccator, q.
immediate est n affirmatiua, sed cogula enuatiua, q. sic debet
ret, g. l. n. Nullus peccator n debet gaudere. Hinc igitur
g. l.

Priores

209

gylly & malis, nullus n̄ peccatū & gunitatū, oia furtū & punitatū.
 g. nullus furtū & peccatū, q. apparet ee in Casare, sed q̄ q̄ta Non
 in maiore n̄ accigitz infinitanter sed negativus p̄des officit̄ maior
 affirmā, aut si accigitz infinitanter, tūc et in gelione ab peccatū
 esset addēda, aliq̄ fierit & termini.

Observandū. 7. In 1^a figa posse directe aliqd̄ gcludi ex mi
 xore negativa, si in maiore addit̄ q̄ta Solus uel Im, ut Ois
 et solḡ cigny & alby, nully lagis & cigny, g. nully lagis & alby.
 Quod si aliqn̄ sine q̄ta exclusiva aliqd̄ bene gcludat̄, fiet
 toe maā, ac euadet modis gllḡ Im, tūc v̄z qn̄ in maiore
 gclat̄ & uollet recigabit̄ cū scto, ut si gclat̄ uel subici
 t̄z defio & definitū, itē gatio uel sctm, uel defio scti, ut
 os aial roale & homo, nully lagis & aial roale, g. nully la
 gis & homo.

Observa. 7.

Observandū. 8. Terminos in syllogis n̄ debere ee equos eq
 uos acceptos, unde n̄ ualeat iste, ois canis currit, aliḡ sily can,
 tēte & canis, g. aliḡ sily celeste currit, & a. Terminos in syllo eq
 uos equos accepty, si in igo syllo multiplicat̄ sit significatio,
 et in multiplici usurpat̄, seiḡ si in igo syllo Im in una signifi
 catio usurpat̄, etsi aliq̄ gures habeat.

Observa. 8.

Observandū. 9. Terminos debere sumi aque anglo at aque re
 stricta, unde n̄ ualeat iste, nullus mortuus & uiuēs, aliq̄s homo
 & mortuus, g. aliq̄s homo n̄ & uiuēs. Nec iste, nullus uiuēs &
 mortuus, aliq̄s homo n̄ & uiuēs, g. aliq̄s homo n̄ & mortuus. Quid
 a. sit anglicis et testificis terminorū docet Font. lib. 10.

Observa. 9.

Observa.

- Observa. 10. Observandum. 10. Non debere gcedi a termino si distributo in una ad terminu distributu in alia, unde n̄ valet iste, ois hō ē aial, nullq̄ epus ē homo, q̄ nullq̄ epus ē aial.
- Observa. 11. Observandum. 11. Suggestioes n̄ debere variari, hoc ē si debet termini sumi in diuerse suggestioe sibi regnate ut notat Jan. de cogitatis Itac. 4. de syllo, unde n̄ valet iste, nullus aial ē species, homo ē aial, q̄ homo n̄ ē species; nec iste. Homo ē 3° declinaois, Petrus ē homo, q̄ Petrus ē 3° declinaois.
- Observa. 12. Observandum. 12. Non debet fieri subsumptio in minore, nisi sub termino distributo in maiore, unde si valet iste, cuiuslibet contradictionis altera q̄ ē vera, se ē asinu ē contradictionis altera q̄, q̄ se ē asinu ē veru.
- Observa. 13. Observandum. 13. In minore vel in gclioe n̄ ē gcedendu aliq̄ s̄, a categorema uel determinate q̄ inuoluit aliq̄ regere, q̄ n̄ gcedit in maiore, unde n̄ valet iste, ois homo ē albus, Socrates ē q̄ se homo, q̄ Socrates ē q̄ se albus; nec iste, albus ē coloratu, Socrates incipit ē albus, q̄ Socrates incipit ē coloratu.
- Observa. 14. Observandum. 14. Si categorema, q̄ determinat in altera q̄, licitu debet in altera determinare solum, et si in una determinat gcedit ē in alia determinare debet, secq̄ fiet naly syllo, ut ois homo ē aial, Socrates ē hu hō, q̄ Socrates ē hu aial. Ut si in his gclis exclusiuis attēdab̄ nū agnōtq̄ soli solum vel soli gclio, uel soli gcedit, uel aliq̄. a hu, uel aib. Non fuit de nide elucet, q̄ eadem q̄a regere de sit, uel si regere de; ut si q̄ ea aliq̄ dixero obseruato. 7.
- Observa. 15. Observandum. 15. Ut inductu nū gcedit sit ueris, diti gcedit

Priores

gentes attendenda e' an signu' apponatur ad primariu' solum g'osi
 fieris. Nam si apponatur, tunc ad aliq' synategorema si redit
 ret eal utroq', sed relinqueret gl'arel, nisi q' certa aliq' regula
 signu' urste usus oblig' afficeret quop' casu' rectu'. Attendat, v'
 q'ad huc syl'lu, ois hois epus currit, ac hincibile e' epus, q' ac
 hincibile currit. Nam si gl'a OIS in maiore e' genitivi casu' q'
 g'ide tunc apponit ad synategorema HOIS, si facit enunciare un
 versale, et si erit syl'lu bonu' q' n' i' si q' ex maiore gl'ari nihil
 directe ut forme gl'udis. Si a. gl'a OIS in maiore est n'ati
 casu', et gl'iret ad terminu' aequalis q' e' primariu' solum illiq' enu'
 ationis, ois est utroq', g'ositu', idu' tunc syl'lu bonu', nisi in minore
 itoru' ad terminu' aequalis adderet synategorema HOIS, na' alius si
 erit q' terminu', aut salte' medij terminu' fusi q' accigit, in maiore q'
 accigit fuisset in maiore. Nam si ois epus e' hois epus, in maiore accigit
 hinc tunc hois epus, in minore g'ositu'. Quod si maneat OIS in maig
 ro genitivi casu', et gl'iret ad terminu' HOIS, q' g'ide accigit utroq'
 et gl'ere distribuit, tunc ut fiat bonu' syl'lu, debet tunc in minore subsu'
 more sub termino isto distribuit, et nequa'q' sub i' distribuit, ut ois
 hois epus currit, Socrates e' homo, q' Socrates currit. Nam in illa g'os
 ti syl'lo g'ositu' q' ois sit genitivi casu', n' subsu'nebat sub termino dis
 tribuit, ut sub aequalis, q' accigit tunc gl'iter.

Observandum. 16. Si medij terminu' accigit semel q' existetibus
 et semel q' quoniam id e' g'osibile. Et si valeat syl'lu, modo n' valit
 iste, ac currit e' epus, ois homo et e' currit q' ois homo et e' epus
 Observandum. 17. Aliq' g'ositu' sola sumpta e' g'osibilis et g'ogens
 sumpta a. cu' alia, sit ing'osibilis, et ita totu' d'ns e' duob. g'ing'etibus
 f'eri

Observat.

Observat.

In fibros

fieri et impossibile, unde si mixta quaeque sua posse quaeque impossibile. Quare
diligenter attendatur ne ulla exim prodatz in quo ex gtingeti sequat
impossibile. Ita doct. Joan. de magis hinc. q. de syllo. Nam in isto
syllo, ac currens e equus, ois homo. e currens, q. ois homo e equus; h. mix
et seorsim sumpta sit gtinges ut et minor seorsim sumpta, in simul
sumpta sunt impossibile, ac quide ex illis tribz non impossibile ans, ex
quo si mixta seq impossibile gelud.

Obseruanda.

Obseruandum. 10. Diligenter attendatur qd sit primarij terminij ter
minij, et qd ad illud in secundario agnatis, qd illud se ueritat ac uariat
nam sit certa ut terminij gtingit. ueritat. qd ueritat qd ueritat, et fit
ut in minore gtingit attendat, ad aliqd ad qd si ueritate si attendat, ac
de si mixta reddi uale antiquos syllos, qualis e iste, sic individuum
alicuius speciei e asinus, Socrates e individuum alicuius speciei, qd Socr
tes e asinus. In maiore et ad seorsim qd individuum exigitur speciei sit
asinus, ite ut illud alicuius speciei sit in accessorijs, explicat
signu ueritat qd gtingit, et uox alicuius sit ite qd ueritat, ut seorsim
ueritat, illud signu alicuius, seorsim x. significat quaeque, ut et gtingit
Si qd, ut si qd si ueritat sua bene egerit, id e, ois qd bene egerit. Si
alicuius ueritat moriat, id e, ueritat ueritat moriat, et si maior e uerita
si a. attendat ad alicuius speciei ite ut illa uerita subeat locu
medii termini, hinc syllo erit ex moris gtingit. ac nihil gelud.

Obseruanda.

Obseruandum. 19. Ad tales syllos sic ea trahatur; ac aial si est
negabile e leo, ois homo e aial si e negabile, q. ois homo e leo
Negat qd qd. Nam ueritat e syllo hypotheticus uel categoricus.
Si hypotheticus, hinc discedat a coi eoru figa ueritat agn
Socr. lib.

PRIORES

fons. lib. 6. c. 32. qd in sylis hypotheticis debet vel in minore
 soni ans ut sonat, qd quis, vel tolli qd quis ut tollat, ans, sed in
 gposito neutra fit, q. n. e. boni, h. y. g. h. a. t. i. q. Sic a. fieret boni, si
 ce aial e. fugibile, tuc ce aial e. leo, at ce aial e. fugibile, q. ce
 aial e. leo. Si categoric, e. tuc goud, ni no gditionatoru sylorum
 eo q. qd gpositio gditionatis, q. st qd aliqua gditio agpositio e. tuc
 vel gto, qualis quoz e. ista enunciatio abis homo dicit, si naly e.
 ubi gto. Si n. dicitur aliq. gpositio seu causalitate illa, sicut
 in hac, si sol luet dies e, sed in gditio sine causalitate aliqua
 illa, s. n. qd naly e. dicitur, sicut qd sol luet dies e, sed n. pot
 dicitur si naly n. est. In gposito q. syllo si ut categoric gditio acci
 gitz videt negat gpositio, qd in minore modis terminis n. applicat
 absolute ad ming extremu, et nichilominus gditio refert absolute ad
 fuit in minore, ois h. e. aial fugibile, et erit boni. v. Quia modis
 terminis variat in minore, na in minore fugibile, q. e. qd modis ter
 mini gditio ad aial boni ad gpositio, in minore a. gditio ad h. q.
 nial et cu illa subicit, gditio n. totis modis terminis gditio;
 unde n. n. n. n. n. syllo. Et ut viti laborat iste syllo, n. d.
 led aial du dormit uigilat, ois homo e. aial du dormit, q. nullu
 homo uigilat, qd modis terminis e. hial dum dormit sine hial
 dormians, q. totis in minore deberet gditio et n. in una eig gars
 aial: altera sicut dum dormit, q. quoad situ gditionis ad
 gto. adiungat quoad sensu in tenet se ex gto. sibi uigilans
 et sic

et sic deberet quæri, ois homo dicitur dormire est animal, siue, ois homo
 dormiens est animal. Proinde, in minore totum id quod subicitur, in maiore
 non est et erit bonum istud. Nulla animal dicitur dormire, seu dormiens, uigilat,
 ois homo est animal dormiens, quod nullus homo uigilat. Aut si in maiore
 illud dicitur dormire apponatur ad totum uigilat, atque adeo et in
 us extremum ita ut sit sensus, in illa animal, dormiens uigilat, tunc in
 minore non debet iterum negari, alioquin unum ex extremis uel saltim aliquid
 quod gaudet alicuius extremi per se, in toto syllogismo, quod est contra formam
 syllogisticam, dicitur quod haec modo in nulla animal uigilat dormiens
 ois homo est animal, quod nullus homo uigilat dormiens, et erit optime quod
 dicitur non corrigi poterit istud, nulla animal sicut in mari est extra mare, sed
 erates est animal si est in mari, quod Socrates non est extra mare. Modus tertius
 non est animal si est in mari, uel animal existens in mari, totum istud modus ter-
 tius non est in minore, sed aliquid est quod sufficit sibi in extremum
 non si est in mari aut existens in mari, quod gaudet in medio termini
 male subicitur in minore, quod si indicaretur una cum altera sua,
 gaudet hoc modo, Socrates est animal existens in mari, optime erit syllogismus.
 Istud syllogismus ois homo uel leo est rugibilis, ois animal rationale est homo
 uel leo, quod ois animal rationale est rugibile, ita dicitur ut natus quæstionem
 ut si maior et minor accipiuntur disiunctiue. Tunc oratio est
 est syllogismus categoricus ut notat Iohannes de magistro tractatus. 4. de syllo-
 ga aequalent ualde multos oppositio. ex quibus nihil in forma se-
 quetur. Si autem sit syllogismus de extremo disiuncto, tunc ita dicitur non est bonum
 quod disiunctio. Vel facit ut in medio termini non gaudet distri-
 ctus, hoc est non absolute accipiatur, quod ois quod quod accipi poterit
 ita ut

Priores

295

ita ut de sib. g'antis uerificari goit uel n uerificari alte,
num extremu.

In isto syllo, cuiuslibet hois oculy e dexter, cuiuslibet hois oculy
e sinister, q. sinister e dexter. Extrahz in G'missis, q' utraqz
e gl'aris, cu sit sensu cuiuslibet hois aliqz oculy e dexter, cuiqz
libet hois oculy e sinister; atqz ex duab. gl'arib. nil seqz.

Observandum. 1. Quod gelio sequatqz deteriori gl'e, tunc q' ad
ad formu q' quod sensu, et 1. q'de quoad sensu ex gl'e eig q' eam
elicit, q' si doletit dubiu salte uni G'missaru, et gelio dabit
dubiu. Q' t'acis altera G'missaru habuit assensu certu et euqz
dente. 2. Quod formal, q' si altera fuerit negatiua, et gelio
erit negatiua, et si altera gl'aris, et gelio erit gl'aris.

Obserua 20

Ratio utriusqz e, tu q' n debet. gl'us dici in gelioe, q' in G'missis
nec firmiori assensu tenori gelioes. q' G'missa, eo q' q'da h'z
ba a gelio, beneficio G'missaru ht, seu beneficio medii termini
in G'missis dispositi, q' si gl'ariter in gl'icigebz ab uno ex extre
mis, n poterit fieri ut in gelioe gl'us miseratz, q' ab eod medio
termino in antecedete G'missa fuerit, tu q' utraqz G'missa fa
cit unu ans, q' si altera G'missam habuerit defectuosu, totu
ans dicit defectuosu, q' ut dt bonu e ex integra causa, de
fectuosu a. ex quolibet defectu.

Obiicias si gelio seqz deteriori gl'e, tunc ex falso n'qz poterit
seq ueru, q' deterior e ex falsu q' ueru, q' sicuti ex uero n' nisi
ueru, ita ex falso n' nisi falsu sequit. R. negando q'stial, q' a
ueru si seqz ex falso, tu in forma seqz, seu in dispositiois ter
minoru, q' n ingedit si duo extrema falso giuncta fuerint cu uno
medio in G'missis q' n'qz uere inter se giungi opint in q'sequente
ingedit

Obiic.

q.

migedit a. seq. gelios falsam ex Omissis ueris qd fieri potest
 ut duo extrema bona quenda cu uno tertio quoad ueritate
 quo nung eat giungi possint bona in gelioo. itid quoad ue-
 ritate. Dicit quida qd qd eoc illud axioma gelioo seqtz debet
 rel. qd gelioo qd ad hoc aliq. exceptione. Aliter tndet qd
 fit qd falsa Omissa ides migediant uera gelioo, qd illis qd
 asong tanq ueris: unde si angly seqtz gelioo deteriorem
 est, eo qd nulla sit deterior in antecedente.

Arrestio. IV.

De Conversione Propositionum Absolutarum.

Quandoq. aliq. sylli et quorundam evidentia si statim agerentur
 aut agerent bonitas statim in primis et directis figuris. i. si
 ides logici numeris erat cost. syllos meridietos, ordine esse
 bonos quoad forma, qd gelare fecit foler, et ex igitur tractate
 res simulari dialecticam ut uidere e. ag. Fons. lib. 6. Inter
 cetera qd ad hanc evidentia declarant bonitatis forma esse
 sional facit, et minima loca obtinet quersio enunciarum de pa-
 et. i. q. c. 2. agit Fons. lib. 3. c. 10. qd ob uarietate locutio
 ut sege et garuas inuoluit dilatas. Suggestis q. uis qd et
 Fons. ut in quartetis enunciarum. absolutis in et rem, et qd
 dubia de illis occurrentia decidunt, insug. hac obseruata st.

Nota.

Obseruandum. i. In quersione qualibet totum solum debere
 fieri gelioo, et totum gelioo debere fieri solum. Ita cois satis
 facile exercet hac qd. qd in uis enunciarum, in qd. statim
 agerent qd sit gelioo totum et solum totum, ut, ois homo e. aiel.

q. d. d.

In libros

- et in aliorum adiectivis. Ut Crassus est consul, q. consul est crassus. Hinc Theophrasti non admittat hanc quersionem. Generans est essentia divina, q. essentia divina est generans, q. generans in genere accipitur substantive id est generis, in posteriore adiectivo. v. ut si accipitur terminus in diverso genere, unde non valet nullus civis est femina, q. nulla femina est civis, q. in genere accipitur civis in genere masculino, in posteriore in genere feminino, q. si est in posteriore accipitur in genere masculino, bona est quersio. 3. ut si accipitur terminus in diverso casu q. mutat significatio, et mutat vero significatio in verbum indicativum mutat in participium, ut quidam homo videt, q. alius videt est homo. Mutat u. in hanc, famuli est dñi, q. dñi est famuli, q. in genere dñi est genitivi casus, et sensus est, famuli dñi ad dñum, debeatque sic querti, q. alius q. est dñi est famuli: in posteriore est nominativi casus, unde fit ut mutat sensus et significatio totius propositionis.

Nota. 4.

Notandum. 3. Terminos si in non debere equivoce accipi si est equivoce, sed est servanda in his est eadem acceptio et suggestio, vel si in tal diversa accipi debere suggestio q. mutat veritatem aut vim proprie. Hinc non valet alius hauris rugit, illud ad al, q. alius rugit est hauris, illud ad motu. Nec ista valet, aliqua species est homo, q. alius homo est species. Quia in genere quersione est terminus equivoce accipere auctus, in posteriore quersione vox homo accipitur in propria suggestio oino diversa et mutante veritate exterioris. Corin. c. 1. 1. 1. 1. dicit hanc non esse bonam quersionem, nullus oculis videt est ad videndum, q. nullus animal ad videndum est oculis, q. in genere oculis accipitur in suggestio confusa seu loquuta, ut videre est ad genus animalia.

Priores

299

c. 31. document. 2. et in posteriore accipit in suggestioe distributiva
 seu cogulativa, ut videtur in ag. eade. sors. lib. ci. c. 32. document. 2.
 Sed de hac questione hic astro, quae requirit exagios de suggestioe.
 quas de Coccus hic in his antecioib. de qd. in merito dis-
 gulari qd.

Notandum. 4. Ut recte queramus, qd. fuerit et futu-
 ro, ut ois senex fuit quod duo observari posse. 1° est ut resolu-
 mus illud fuit et erit in cogulati, et in principio futuri, vel
 futuri huius, et nome. gerenti mutem in abstractu, unde mala
 nigritas est ista questio, si servatam ead. terminos, ois senex fuit
 quod, q. aliq. quod fuit senex, resoluamus illud fuit in abstracto
 principio futuri huius, et quod, q. est gerenti mutem in quod
 q. est abstractu servato oino ead. sensu et veritate, ut ois senex
 est quod, quod quod, q. aliq. quod quod, q. est senex, clara erit que-
 stio; qd. tunc querimus in hac, nullus senex erit quod dicitur, vel
 q. senex est quod, quod, q. nullus quod quod, q. est senex. 2°
 est, ut ex magis sors, qd. ois ois amplitudine sunt q. sunt, q. abstract
 sors. 1. c. 32. et ex igo sors. lib. o. c. 37. et 38. n. sors. anteciois
 futuri huius ampliatis ad qd. et futuri, ut ois senex fuit quod, se-
 sus est, ois q. est vel fuit senex, fuit quod; sors. u. anteciois huius,
 huius huius ampliatis ad qd. et futuri, ut nullus senex erit
 quod, senex est, nullus q. est aut erit senex, erit quod. Cuius facta via
 querimus; ois q. est vel fuit senex, fuit quod; q. aliq. q. est vel fuit
 quod, fuit senex. Nullus q. est vel erit senex, erit quod (q. est falsa) q.
 nullus q. est vel erit quod, erit senex q. ibide. falsu. est. Cuius huius obser-
 vando fuerit quod, ha. questioes Admag. est motus, q. aliq. motus
 est vel

Nota.

In libros

Nota 2. sine affirmativa, ut Plato & hic Philo, hic Philo & Plato. Plato
 n̄ ē hic lapis, q. hic lapis n̄ ē Plato. 2.° Propositio affirmativa q. hnt
 q. d. n̄ q. d. et q. d. n̄ q. d. in q. d. n̄ q. d. Negativa h̄ n̄ q. d.
 h̄ n̄ q. d. ut Socrates & hic, q. q. d. h̄ n̄ q. d. Socrates, q.
 d. n̄ q. d. lapis, q. d. alig lapis n̄ ē Socrates, et, q. d. n̄ q. d. lapis et
 Socrates. 3.° Propositio q. hnt eorū eorū et q. d. n̄ q. d. q. d. n̄ q. d. in

Nota 3. q. d. n̄ q. d. sine fuerint affirmativa sine negativa, ut ois h̄ ē Plato
 q. d. Plato & hic, h̄ ē Plato, q. d. Plato & hic; nullus lapis ē Plato
 q. d. Plato n̄ ē lapis. 4.° Propositio ubi q. d. n̄ q. d. et q. d. n̄ q. d. affi-

Nota 4. na quantitas simplex, ut q. d. h̄ ē Plato, q. d. q. d. Plato & h̄ n̄ q. d.
 vel quantitas in q. d. n̄ q. d. ut q. d. Plato & h̄. Negativa u. n̄ q. d. q. d.
 h̄ n̄ q. d. q. d. d. n̄ q. d. n̄ q. d. et q. d. n̄ q. d. n̄ q. d. ut q. d. h̄ n̄ q. d. Plato
 q. d. Plato seu q. d. Plato n̄ ē h̄. Circa has regulas Theologi dicit
 in sua mea manū, sed in cordis semper ualent.

Nota 9.
 De quæstione
 & Gregoriana
 Regula 1.°

Spontaneum. 9.° Quæstione & Gregoriana tradi has regulas.
 1.° Universalis affirmativa quantitas simplex, sine incognita a terminis finitis
 sine infinitis, ut ois h̄ ē aial, q. d. ois n̄ aial ē n̄ h̄; et: ois n̄ h̄
 2.° h̄ ē n̄ smaragdus, q. d. smaragdus ē lapis. 2.° Universalis negativa n̄ h̄ q.
 quantitas quomodocumq. incognita, ut, alig n̄ aial n̄ ē n̄ lapis, q. d. alig
 lapis n̄ ē aial. Aliqua substantia n̄ ē angelus, q. d. alig n̄ angelus
 3.° n̄ ē n̄ substantia. 3.° Universalis negativa quantitas q. d. accipit, ut nullus
 h̄ ē lapis, q. d. alig n̄ lapis n̄ ē n̄ h̄. Porro et hic incipit ab n̄
 finitis, ut nullus n̄ h̄ ē n̄ aial, q. d. alig aial n̄ ē h̄. Hoc de quæ-
 stionibus sufficiunt, q. d. n̄ q. d. in Gregoriana Cosartim Corin. 1.
 Dico. c. 2. ces regulas quæstionum ab objectionibus uariis uindictant.

Amstel.

Amans.
RE

Quod dicitur 3. An quis potest hanc modum contrarietate a sumi, ut aliqui
 pro la enunciatio gaudet de uero. Et Neque gaudet sufficere, sed
 oportet tale ee q habent una ex his tribus dicitur. ut scilicet et
 scilicet gaudet contrarietate uincit ut sit ad gaudet uel ans, uel q
 gaudens. Ans in gaudet e, q uere, affinis, et uerale respectu
 aliorum q subici, ut iustitia respectu uirtutis, et caritas respectu
 dilectionis filiorum; uere n. dicit q Ois iustitia e uirtus, et ois iu-
 stas diligit filios salte gaudi, q satis e. Consequ e q uere, et
 formative et uerale q de eo iudicari, respectu cui e gaudet, sine
 uere, ut iudicari de iustitia, sine gaudi, ut, diligit natos de caritate.
 Regnat, e q de rebus, respectu quarum regnat dicit, aut ois n.
 aut ratio iudicari q, ut mala respectu uirtutis, et uere natos respectu
 parentu.

Sed a excogitari noue quationes modum cu extremis. Vel n. re-
 diti e utriusq extremi ans, uel e utriusq gaudet; uel e utriusq reg-
 nat; uel e regnat sibi et ans gaudi; uel e regnat sibi, et
 gaudet gaudi; uel e ans sibi, gaudet gaudi; uel e ans sibi, regnat
 gaudi; uel e gaudet sibi, regnat gaudi; uel e gaudet sibi, ans
 gaudi.

Ex qd gaudet n ois in gaudet, ut gaudet uidebimus. Ans
 ut regnat, sed ille excogitavit antiq in gaudet. Ceteris qd
 uidebimus q gaudi, sibi, et eoru antecedere, gaudet, ac regnat.

Ex qd gaudet gaudet memoria causa uolens gaudet. In hunc
 et iste A B C D E F G H. Ex qd A gaudet gaudi, B gaudet gaudi, C gaudet
 sibi, D gaudet gaudi, E ans gaudi, F regnat gaudi, G gaudet sibi, H ans sibi
 et regnat.

Priorores

307

Hæc regu[n]tas s[er]u[er]i. His regu[n]tas litteras ut redire[nt] em[er]g[er]e q[uo]d s[er]u[er]i, em[er]g[er]e
g[er]er[er]it hos uer[os]

Graduat A, B, seg[er]s, C, G[er]t, D, manet extra,

Et subit, E, seg[er]s, C, G[er]t, H, manet extra.

ubi q[uo]d uoc[er]e extra significat regu[n]tas, q[uo]d ab antiq[ui]s dicebatur
extranea. Voces s[er]u[er]i Ha, Cagadi, Phelas, Thedas, Thacas,
Cebare, Gelali, Gedaco, Raghanes, Decana. Quas sic illos
V[er]o Cagadi h[ab]et a g[er]igio C et A s[er]u[er]i[er]it ans G[er]t, in medio h[ab]et C et
E s[er]u[er]i[er]it ans s[er]u[er]i, ultim[us] D s[er]u[er]i[er]it g[er]t[er]o affirmat. p[er] h[oc] q[uo]d
dicit q[uo]d sit ans G[er]t, et ans s[er]u[er]i s[er]u[er]i gelio[er]i in modis g[er]u[er]i
affirmat g[er]t[er]o. Ultima uocales in iis uocib[us] q[ue] h[ab]ent tres syllabas s[er]u[er]i
q[ue] gelio[er]i q[ue] mediu[m] geludi queat, et A finale s[er]u[er]i[er]it uersale affirmat
i. finale uersale negatiu[us], D g[er]t[er]o affirmat, O g[er]t[er]o negatiu[us].
Porro ut sciatis claris q[uo]d modis syllogisticis quale mediu[m] reg[er]at, tra-
dit[ur] a dialecticis hæc regula.

1.º Regula, ut affirmat[ur] uersalis affirmat[ur], quando e[st] mediu[m] q[uo]d sit g[er]is
s[er]u[er]i et ans G[er]t, quo insorti g[er]erit in Barbara, ex[er]p[er]t[ur] u[er]o a g.
Sons. loc. i. docum. i. Eadem regula affirmat[ur] g[er]t[er]o affirmat[ur]
in Darii, q[uo]d n[on] geludis, V[er]o de o[mn]i iustitia, e[st] h[oc] mediu[m] de aliqua
geludi g[er]t. Hanc regula[m] exprimit uox Decana.

Regula. 1.

2.º Regula, ut affirmat[ur] g[er]t[er]o affirmat[ur], inuestigat[ur] e[st] terminus q[uo]d
et sit ans G[er]t et s[er]u[er]i. Hæc Grego[ri]o inseruit modo Daraghi, in quo
ut geludas alig uirum e[st] substantia, accipies q[uo]d mediu[m] aial, et sic
rationaberis, ac aial e[st] substantia, ac aial e[st] uirum, q[uo]d alig uirum
e[st] substantia. Inseruit hæc e[st] regula ad affirmat[ur] gelio[er]i g[er]i
culat[ur] affirmat[ur] in modis Disamis et Delisi g[er]u[er]i g[er]u[er]i.

Reg. 2.

3.º Regula

Reg. 3.

3^a Regula, ut grandis glaris affirmativa in Baralipton, quæ est materia
 qd sit pars Sati et ans Sati, ita quælibet alia substantia de
 uere a seculo q medio cogit, ut or cogit substantia, ac uires e cogit
 substantia e uires. Et hoc documto glaris glare affirmatiua in Baralipton
 multa affirmatiua minoris. Et hac regula e uox Gebali, et q uox
 uox Cagedi.

Reg. 4.

4^a Regula, ad glara uersale negatiua in Celarent aut in Cesare
 assumendū e mediū q sit regnum Sati et pars Sati. Vis glare
 nullū hoc e Cagedi, a seculo aial q medio hoc modo, nullū
 aial e la gis ois ho e aial, q nullū ho e la gis. Hoc eadē docu
 mto affirmatiua glare negatiua, in Ferio et Sestino, si minor
 gpositiua sit glaris, seruit q hac regula uox Dohanes.

Reg. 5.

5^a Regula, ut his negatiua in Celarent aut in Cesare affirmatiua
 a seculo medio, q e regnum Sati et pars Sati. Vis Vg, glaris
 nullū hoc e Cagedi q serg cogit in hac modo, nullū serg cog
 e ho, ois la gis e serg cog, q nullū ho e la gis. Et hac eadē regula
 affirmatiua glaris negatiua in Baroco, si minor fiat soltis.

Reg. 6.

6^a Regula, glaris negatiua glaris q mediū q ita sit ans Sati et q
 gignat Sati. Sic ondes Coptin in Celarent, qda substantia e de
 uire, a seculo la gide q medio, ut nullū la gis e uires, ois la gis
 e substantia, q qda substantia n e uires. Et hoc documto
 ad grandē eadē glare negatiua in Ferio, et in ob. mediū dicitur
 i^o figa Saggio et Sriscomotū. Itē in Sestino et Baroco 2° e
 in Ferio 3°. Et hac regula e uox Gebali, q priore uox Harano
 ex his requis colligo hū ser gignat mediū in dicitur eadē
 ex his quas nonen e dicitur supra, bene gignat, et existit.

Priores

uocis. tri syllabis. Tres a. reliquas Et rutilis, unde exprimitur in
uobis di syllabis in signu q carcat gelice ubili. Nam oia exgerat
antig dialectici his uersib.

Becana Cagodi Gabali Daphane et Hebore
Cuis Delaco iunges: tollas hobas hecas et hater.

Ut autē cognoscere q qd. modis miscerent sic uocet Droni qm
nigag. huius est hos uersy

Per Becana Darii cū Barbarā syllabis
Et in Baragi Dizamis Dabisiq; Cagadi.
Per Daphanes Celarent Casare Gerioq; Festino
Per Chabare Celantes Ciamestresq; Baroco
Per Cedaco Sagis Iris Gela Bocado Gerison
Per Gabali Barali Dabitis, sic media Iris.

Non omittenda hio ē Somsca a multis edito lo. uellari tum
in r. suo documto dū in 4. Contra r. afferunt tales mistatice
quicūq; egre gfriscit multa uidet, qd̄ mercator egre gfriscit
uobis q. qd̄ mercator multa uidet. Media ē egre gfriscens, quā
nec ē ans utrigg; nec scti ans et Gd̄ti gens; qd̄ n̄ ois egre
gfriscat ē mercator, neq; ois multa uidet ē egre gfriscans.
Contra q. tales mistatice adferunt; nulla aial ē legis, qd̄ hō ē
legis, q. qd̄ hō n̄ ē legis. Sic n̄ ē ans scti, ut illud documtu
ostulat.

Re. 1. Somsca de talib. melius loq; q̄ sint antecedentia, qd̄ta uel
requarā ut glarimū; Cagatz igit; in dato priori exlo n̄ obseruari
regulam a Soms. Genida.

Re. 2. Praeceptū r. et 4. dari a Soms. de talib; glarib. q̄ n̄ clau;
dats in uocis uersalib.; nam si claudunt; in talib. cetera erit ratio
melius in. orati q̄ illis q̄ uersalib.

Re. 1.

Re. 2.

quasi 6.

Quaestio VI De Syllogismi Potestatibus

In libro 2° Aristoteles inter cetera agit de quatuor syllogismorum affectionibus seu generalitatibus, quas dialectici potestates appellat, quasi vires syllogismorum. Potestates syllogismorum desunt Aristoteli 2° 3° 4° 5° et Joan. de mensura. et de syllogismo qui sit generalitas syllogismi attributa tunc forme ad veritatis manifestandam et falsitatis ostensionem. Quatuor potestates sex omnino adferuntur Aristoteles.

Syllogismi. 1^a potestas syllogismi est plurima concludere. Notandum. hic syllogismum accipimus
Nota 1. et concessis tamen non acceptis et cum concludere non inferit plurima. Notandum
Nota 2. hic 2° duobus modis potest plurima concludere. 1° est quodammodo generalis
 et sic concludunt plurima syllogismi quorum generalis est universalis affirmativa et negativa
 et generalis affirmativa: in generalis negativa non cadit haec potestas
 2° est subsumptionem alicuius generalis sub generali, sive subalternante
 et subalternante, et subsumptio fieri potest directam, sicut non est subsumptio
 sub medio termino generali accepto, sicut non accidit est sensitiva
 omnis equus est animal, quod omnis equus est sensitiva, quod omnis homo est sensitiva
 omnis leo est quod continentur sub animali. Vel subsumptio potest subsumptio
 extrema generali, sicut in eodem syllogismo, quod quodam equus est sensitiva, quod hic
 equus, quod Bucephalus.

Nota 3. Notandum. 3. Notandum haec potestates duobus fuerunt. 1^a est quodammodo
 quod est generalis sicut est antecedente 2^a est, quod non vere dicitur de se
 distributio, quod est de quibus generalis sub eo.

Nota 4. Notandum. 4. Duas et utilitates huius potestatis. 1^a multiplicitate
 generalis, concessis et multiplicatis. 2^a In convenientiam generalis reducere
 te ad evidentiam; sicut non quodammodo generalis facit ut sint syllogismi
 utraque

epora. Sit hoc in ex opposito gelicis una cu altera ex gnessis
seludis oppositi alterius gmissa.

Nota 1. Notandum. 1. Quare syllo ab auctorib. dici quere, poterit
rem dici quere aut.

Nota 2. Notandum. 2. Posa sumi vel graditoriu vel gradim gelicis

Nota 3. Notandum. 3. Gasin ab auctorib. alteri gmissa, cuius opposita
inferit in posteriori syllo, dici inferim seu exorti. Quia cognoscit
sciano ex premissa regula, q alii fase nimis tradit, qua
Gmissa quere syllo ascripte in qua figura quere sit futus.

Nota 4. Notandum. 4. Maior. 1^a figura inferim q 3^a, minor q 2^a
Maior u. 2^a figura inferim q 3^a, et minor q 1^a figura. Maior
u. 3^a figura inferim q 1^a, et minor q 2^a figura.

Nota 5. Notandum. 5. Sumedo subgratu gelicis nulla posse exorti
sumptione.

Nota 6. Notandum. 6. Utilitabel huius status hanc ee, ut si qd terius
adversarij in bono modo gressis gmissis negat qdps, atqz ad
orig. oppositu existimet veru ee a falsis assigto opposito et altero
ex gmissis inferat oppositu alteris, et sic ordat adversariu male
negasse qdps, eo q ex hac negare sequat illum debere aliq ex
gmissis retractare, q foret absurdum.

Nota 7. Nota 7. 1^a Quid syllo e, deducere ad impossibile. De hac videat, Boni
lib. 6. c. 22 et 27.

Nota 8. Notandum. 1. Et syllo quere aut aliq dici deducet ad im
possibile, eo q deducat adversariu ad graditoria, gressu hanc et in
cialiter syllo deducit ad impossibilitate illo, q qd dicit ex gra
dictorio alienis emittens negata (sive fuerit illo in alio
syllo, sive n fuerit) q ex mente son ex hypothesi adversarij
veru censet una cu alia gposita manifeste vera, et qua
Fam

Priores

Et ipse adversarij uera indicat, infert, qd hie uero manifeste
 falsa, ut ead ne aduersarij qdē credere ausit. Ut negat aduer-
 sarij hanc, ois hō ē risibilis, cuius contradictoria ē, qdē hō n̄ ē
 risibilis: ex hac et ex alia manifesta uera V G, or rōale ē ri-
 sibile, qdē uero manifeste falsa salte n̄ ordine ad hoc hoc modi
 or rōale ē risibile, qdē hō n̄ ē risibilis q: qdē hō n̄ ē rōalis
 Notandum. 2. Discrimen inter hanc et Gredatē phatē ēa 1.º
 q: n̄ Gredente necesse sit Gcessisse aliquid syllog, n̄ hanc u. n̄ sit
 necesse, sed satis sit aliq: gressioe negatē fuisse 2.º p̄cedatē
 ghas ofirmat bonitatē illuoris, hanc u. ueritatē gressiois.

Nota. 2.

6.º Ghas syllogi ē, ratiocinari ex oppositis. Sit hoc qd gcedit, qd
 a gtraria uel contradictoria: n̄ hūc itē de seipso n̄m gtraria ne-
 gari ē, q: cū sit dicimur ratiocinari ex oppositis: ut dicat aliq:
 has gtrarias ē ueras, ois hō ē anal, nulli hō ē anal; in gtraria
 inferri potest hanc q: nulli hō ē hō.

6. Ghas.

Notandum. 1. Si hos syllos ex duabz oppositis uel longitudo exami-
 nare, n̄ ēe gressio syllos. Sed hnt in duos terminos, interm in unq ex
 illis gtraria officio duota, unde ē hōy aut, n̄ hīs syllos unq terminata
 ēe duos ofiunt n̄ rōalr.

Nota. 1.

Notandum. 2. Dicit referre in hoc genere syllogi maiorē in
 2.º figa ēe gtraria, et in 3.º figa gcludi ueritatē.

Nota. 2.

Notandum. 3. Syllogi ex opposito gressio ēe uel ex 1.º et directe
 oppositis, ut ois scia ē discorda, qdē scia n̄ ē discorda, q: qdē
 scia n̄ ē scia. Vel ex oppositis uelario, ut ois scia ē discorda
 Mathematica n̄ ē discorda, q: qdē discorda n̄ ē discorda.

Nota. 3.

Notandum. 4. Veritatē huius gtrariae hinc habere, qd n̄ gressio
 hīs sōm aliq: in altera ueritatē ofirmatē, in altera a. gtraria
 ueritatē uel in toto uel in parte negatē, aut e contra. gtraria
 uel

Nota. 4.

In libros

quod, vel altera e ex illis falsa, vel si utraq; vera de p[ro]prietate
sequens solum p[ro]prietatis n[on] e[st] solum p[ro]prietatis, vel solum p[ro]prietatis n[on]
e[st] solum p[ro]prietatis, et ita p[ro]prietatis solum et solum p[ro]prietatis n[on]
si de p[ro]prietatis solo et solum, et ita solum et solum p[ro]prietatis n[on] sit
aliud qua[m] solum et solum p[ro]prietatis, ideo ite[m] de se ip[s]o negativib[us].

- Nota 9.
1. Notandum q[uo]d e[st] q[uo]da[m] notandi quaedam p[ro]prietates veras, in q[ui]b[us] ite[m] de
suis negatib[us] q[uo]d p[ro]prietate exigitur ab h[uius] p[ro]prietate. 1. solum e[st] solum q[uo]d
tenu[m] extremu[m] includit in se aliqua[m] negat[i]vitate[m], ut h[uius] p[ro]prietatis n[on] e[st] h[uius]
p[ro]prietatis. 2. q[uo]d solum n[on] supponit q[uo]d aliquo, ut Adam n[on] e[st] Adam.
 2. 3. q[uo]d solum signo veru[m] restringit, ut nullu[m] h[om]o e[st] ois h[om]o. q[uo]d in
se ip[s]o notat, ut albu[m] possibile n[on] e[st] albu[m]. Veru[m] q[uo]d ex his not
negari pot[est] vel indiget longa et multu[m] explicat[i]o[n]e.

Quaestio VII.
De Defectibus Syllogismorum Et Reductio-
ne Aliarum Argumentationum
Ad Syllogismum Et De Syllo-

Physiognomico

Quaeritur. i. Quid, quot, et q[ui] sint defectus syllog[or]um. R[es]p[on]d[et]ur. in genere
regul[ar]i p[ro]prietate e[st] defectus syllog[or]um. 1. r[ati]o[n]e forma, 2. r[ati]o[n]e ma[ter]ia. De defectu
r[ati]o[n]e forma iam supra agimus, h[uius] Ar[ist]oteles in iis agitib[us]. Libri secundi
in q[ui]b[us] de syllog[or]um defectib[us] agit, t[er]m[in]o de q[uo]da[m] defectib[us]. r[ati]o[n]e ma[ter]ia q[ui]
est a defectu in genere nihil aliud, q[uam] error in forma q[ui]e quod
figural[is] et multu[m] in ma[ter]ia u. quod non p[ro]prietate q[uo]d r[ati]o[n]e e[st] in
p[ro]prietate, v[el] in r[ati]o[n]e. In p[ro]prietate occurrunt defectus q[ui] dicit[ur] p[ro]
p[ro]prietate p[ro]prietate, hoc e[st], q[uo]d n[on] adferunt ea q[ui] faciunt ad p[ro]prietate dicit[ur]
p[ro]prietate. Concl[us]io sig[na]ta de p[ro]prietate q[ui] e[st] i[n] i[n]tentione, et ad ea
causa[m] ois dicit[ur] r[ati]o[n]e h[uius] ad finem, q[uo]d sit ultim[us] quod e[st]
causa[m] q[uo]d emittit[ur] in p[ro]prietate p[ro]prietate. Ar[ist]oteles igit[ur] n[on] h[uius]

Quaeritur. i.

R[es]p[on]d[et]ur.

Quid sit defectus
fig.

Priores

debita argum. petit qd sit sibi dari solus qd ut ad efficaciter pbat, quod
 sit qd qd argo, vel in qd argum. adfect, vel in ignotiq, vel in capio q
 notu assumit, vel in assumit aliqda gaderiq ad gaderu gis, nisi pte
 rig sit notiq. In refutatio orituz duo alii defectu, qd or dr, Non gto
 pter hoc accidere falsum, qd us assumit aliqda ppositio ad de
 ducedu aliq falsu ex dictis aut pesis adversarii, ex qua in pssioe
 e deductu falsu, sed e suffluc. Posterior dr Sl gtraria opinari
 q gtraria n st. Contingere qd hie vidit, si uolumq adhibere tra
 adversarii b al gtrale sylli rigore q explicato, necesse e in q ut
 logicq exactissima cognoscat q sint opposita. Atq hie st tres defectus
 ab Arle recanti. Hinc ex eode Arle discimq duos ee modos refutadi
 1us e, qd deducimq aliq absurdu seu falsu ex eo q refutare uolumus,
 q e indirecte refutare. 2us e, qd gtramq gtradietoria: q e directo re
 futare.

Quaeritur. 2. An, et quomodo arguatur, ut Exgim, Inductio, et
 Enthymema, ad sylu reuocet. R. ex Arle oino reuocati posse. Et
 qd
 Exgim nihil aliud e q argutio, q ab una parte ad alia ston
 argutis, et e sylax, 1° qd ex gteribus et sylis arguatur, ut Cor
 si n fuit felix in diuitiis, q nec Crasy erit. Ad hoc gorie seruat
 sibi nome expli. 2° qd ex iis, q qd n st facta, sed fieri gnt, tra
 ducimq siltant, ut n sibi guleret q sine duca giculosu iter aggre
 uerit, gsertim in tenera etate, q nec sibi guleret q sine rectora uia
 celi conat, ferere. Dr gorie siltu seu parabola. 3° qd ex re facta
 quasi gesta eet, q in uix unq gori gderit arguatur, ut st fabule
 et aglogi. Sic goro Exgim ad sylu reuocet. Corasq n fuit felix
 in diuitiis, q nec Crasy erit folix in diuitiis. Nam sic Corasq n fuit
 felix in diuitiis, Crasy fuit sollicitu in diuitiis, q sollicitu in diuitiis
 n e felix. Nam sic, sollicitu in diuitiis n e felix, Crasy e sollicitu
 in diuitiis

Quasi. 2.

Exgim
e sylax.
1.

2.

3.

quomodo Exgim
ad sylu re
uocet.

- Nota. 1. in dicitur q. Quasi non est solus. In hoc epe ubi dicitur q. de
venire duos syllas. priorum in 1. figa, posteriorum in 1. figa. Aliter
No. 2. 2. q. q. in 1. figa. Ans. de maiore prioris syllae, et eiq. xps. e. g. h. i. c. e.
No. 3. posterioris syllae. Adverte. 3. In prioris syllae q. d. d. a. minoris e. u. q.
minore extremo assumpta e. causa, quare d. d. a. maioris quoniam
No. 4. suo solo. Adverte. 4. g. h. i. c. e. prioris syllae facta e. maiore poste-
rioris, cuius solum e. medius terminus, q. in minore d. d. a. e. de al-
tero videndum, ad q. in 1. figa. q. d. d. a. facta erat a. p. t. i. c. e. et si in
forma illata e. g. h. i. c. e. in hoc. posterioris syllae, q. illata erat in
extremo. Haec oia adverte d. d. a. ab auctorib. loco regularu. redun-
tans h. i. c. e. ad g. h. i. c. e.

Inductio qd. sit, iam supra dictu. e. Renovari qd. vel ad. ut
ad. 3. figurat. Medius terminus e. syllaba seu g. h. i. c. e. q. quas g. h. i. c. e. alig.
d. d. a. toti quoniam, q. d. d. a. quoniam. Ut, ca. g. h. i. c. e. mag. q. d. d. a.
ca. g. h. i. c. e. mag. q. d. d. a. totu. q. d. d. a.

Enthymema
quodlibet accipit.

1.

Enthymema multipliciter accipit. 1. e. arguta cuius me-
dia n. e. sylle, q. sensib. subici qd. sed q. e. ursale ac sensib. n.
subicit et in sic tm. e. ex Aristot. lib. 4. c. 10. Boeth. lib. 4. in 1. q.

2.

Cristonis, Arle in g. h. i. c. e. sec. 10. q. 3 et aliis. 2. e. tali enu-
tione q. in se g. h. i. c. e. unal vocula indicat alig. argum. Ut n. e.
mortalib. forenda via immortalis. Vox mortalib. e. instar medii
q. g. h. i. c. e. total enu-
tione q. g. h. i. c. e. arguta. g. h. i. c. e. e. n. male meret. Ex

3.

Arle lib. 2. ad Theodora c. 21 et aliis. 3. g. h. i. c. e. arguta cuius ans
ht oia diversa a parte, ita ut nullus terminus sit in parte q. fuit
in antecedente, ut albedo e. color q. albu. e. coloratu; ho. e. ager,
q. d. d. a. alig. g. h. i. c. e.

4.

Ex Augustino Hieron. lib. 4. dialectica. 4. g. h. i. c. e. arguta
syllae, g. h. i. c. e. vocalis, ita e. tale cuius una g. h. i. c. e.
omittit

Præiores.

omittit et sic in antecedente finit, mediu et uny terminy qd
 ha stle. 2. 3. 4. 5. qd reclamat Julis Janig ad hanc. Cou.
 In 1. auctione si distinguat sig a syllo, quare n̄ indiget gealia
 ni modo renouandi ad syllo. In 2. auctione n̄du e argalia. In
 3. renouari qd ad syllos hypotheticos, ut si h̄o aliq e ager ha
 dabz gtingens, sed h̄o aliq e ager, g. d. In 4. q e goria h̄ing e,
 a, sic renouatz ad syllo. Anadogad in antecedeta, iam de facto
 h̄z medig terminy in d̄y tm cū altero extremo q e in gelio, de
 solut. Et g faciēdo integro syllo in qd ad extremū alterū g alia g po
 sitione. Quia n̄ a. figura, aut qd moty ex quouis e. n̄ h̄y mēda
 sit faciēda, usq gatis q gēda docēbat. Et 1. qd ad 1. vel 2. fi
 gurā renouari qd, qd geliois et antecedētis idē e s̄tm: ad 1.
 tm, qd gelio e affirma: ad 2. tm, qd gelio et ans sūt negatiua
 cōter ad 1. et 2. qd ans e affirma et gēps negatiua. 2. ad 1.
 vel 3. figurā renouari qd, qd gēps et antecedētis idē e s̄tm
 ad 1. tm, qd gēps e ursale: ad 3. tm, qd ans e ḡlare: cōter
 ad 1. et 2. qd ans e ursale et gēps ḡlare.
 In fine librorū præiorū occasione arrepta agit stles de syllo
 Physiognomico qd ut definit ex cori gubia Didacq Masig ad ca. ult.
 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Syllo ḡstis
 gnomicus.

In libros Prioris

Jam n. quod signa st q. quoniam tota speciei animalis, ut quod vis leo
 sit magnas extremitates metronu te de collat, sed leone de hinc
 qua a. si totu ut, quod alijs ho sit ereda frotal ideo alijs liberalis e.
 Zosimus teste arte ex signis unig speciei, q. totu quoniam, arguti
 ad individuu alterig speciei hinc idel signu. Porro ars physiognomica
 vicia merite videt christianos a fransisco pino comite lib. 6. quod
 nu censet ruinosa, quod tibi christiana domat passionas internas le
 uagint ad signa externa. Scribit de physiognomica integru libru
 Joan. Baptista Neapolitanus, sed addita e illi versura, ut e oia mti,
 ad physiognomica de certa. hinc hinc ap. Turcas max in usu le
 quod igni emat et videtur hinc, et a signis colligit ne malis morib, ut
 com. Leonianus ex Jacobo Stabulensi, arte et Adamatio colligit
 in fine libroru prioru crassa physiognomica signa ex oib metris
 corp humani, ut ex collo, gilesa catuix ondit libérales, collu q.
 su fortes, longu timidos et elaces, gracile debiles, carnosu iracundis
 et ranc dolosos, moderatu magnanimos, q. susig considerare st foni
 phisici. Atq. hinc in libros prioru artis ad laudem dei et
 Virginis matris dei dicta sufficiant. 43.

Absolvimus libros
 Prioru 11 Julii
 Anno 1617